

УТВРЂУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- заменици тужиоца за ратне злочине Небојша Марковић и Снежана Станојковић,
- пуномоћници оштећених Наташа Кандић и Марина Кљајић,
- сви оптужени,
- и браниоци адвокати: Бранкица Мајкић бранилац оптужених Деветака и Девчића, Градимир Налић бранилац оптуженог Радојчића, Војислав Вукотић бранилац оптуженог Крњајића, Бранко Лукић бранилац оптужених Миодрага Димитријевића и Влајковића, Јасмина Живић бранилац оптуженог Перића, Бранко Димић бранилац оптужених Јосиповића и Николајидиса, Гордана Живановић бранилац опт.Јована Димитријевића, Слободан Живковић бранилац оптужених Стојановића и Бачића, Бранислава Фурјановић бранилац оптужених Косијера и Стевановића.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес ОДРЖИ.

Претрес је јаван.

Главни претрес СЕ НАСТАВЉА саслушањем сведока преко видео-конференцијске везе везе успостављене са Жупанијским судом у Вуковару, у присуству судије Јадранке Курбел и судијског помоћника Василије Сератлића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само на моменат судија Јадранке Курбел, да констатујемо ко је од сведока ту, ко није дошао.

Судија Жупанијског суда у Вуковару ЈАДРАНКА КУРБЕЛ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

Судија Жупанијског суда у Вуковару ЈАДРАНКА КУРБЕЛ: Можда се не видимо, али чујемо се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Судија Жупанијског суда у Вуковару ЈАДРАНКА КУРБЕЛ: Данас је дошла сведокиња Даница Борковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Воркапић.

Судија Жупанијског суда у Вуковару ЈАДРАНКА КУРБЕЛ: Воркапић, пардон. Сведок Мијо Клисурић је оправдао изостанак медицинском документацијом, а сад прије расправе чула сам да је трећи сведок Боривоје Савић одлучио се доћи у Београд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду. Ви ћете ту медицинску документацију доставити по судијском помоћнику, је ли тако?

Сведок БОРИВОЈЕ САВИЋ: Тако је, доставићемо.

Констатује се да судија Јадранка Курбел обавештава суд да је приступила сведок Даница Воркапић.

Није приступио сведок Мијо Клисурић који је оправдао медицинском документацијом свој изостанак, а сведок Боривоје Савић ће приступити у суд у Београду.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА САСЛУШАЊЕ СВЕДОКА

СВЕДОК ДАНИЦА ВОРКАПИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан госпођо Воркапић, да ли се чујемо, да ли ме чујете?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Добар дан, чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваши лични подаци, Ви сте дали исказ пред истражним судијом овог суда, од оца Ивана, по занимању сте трговац, адреса Ловас, Улица Крањчевићева број 4, рођени сте у Ловасу 1946. године и несродни са оптуженима?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Тако је.

Сведок Даница Воркапић са личним подацима као на записнику из истраге од 12.11.2007. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Воркапић, бићете саслушани као сведок, као сведок сте дужни истину да говорите, давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на поједина питања уколико би себе или неког свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу.

Пре него што кренете да дајете Ваш исказ положићете заклетву понављајући ове речи које ја изговорим. Заклињем се.

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему.

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Да ћу о свему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што пред судом будем питана.

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Што пред судом будем питана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа што ми је познато.

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: И да ништа што ми је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу прећутати.

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Нећу прећутати.

Опоменућа, упозорена, а након полагања заклетве изјављује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред Вишим судом у Београду води се кривични поступак против ових четрнаест лица које Вам је истражни судија предочио, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва. Предмет оптужбе је страдање шездесетдевет цивила хрватске националности у месту Ловас у октобру и новембру месецу 1991. године. Ближи предмет оптужбе је напад на Ловас, страдање цивила приликом напада, затим убиства, телесна повређивања, противзаконита затварања цивилног становништва у овом периоду у селу и страдање цивила приликом догађаја на тзв. минском пољу. Испричаћете суду шта је у вези свега тога Вама познато, јесте ли у том периоду били у Ловасу, уколико јесте шта знате о свему томе. Вас је бранилац оптужених Љубана Деветака и Милана Девчића предложила за сведока. Изволите.

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Па да почнем од 10.10. на напад на село Ловас. Били смо код куће и спремали се то јутро ићи брати виноград. Међутим негде око пола осам су неке детонације се јаке чуле. Код мене се нашао мој отац, међутим мама ми је остала, друга улица, сама код куће. Ту је настала нека стрка, збрка, не знам шта се дешава и чекали смо, ушли смо у подруме и тамо смо чекали развој догађаја. Међутим, негде шта ја знам колико је могло бити, десет-једанаест сати, код нас су дошли, да ли су то добровољци, па јесу добровољци, непознати људи и рекли да се задржавамо у кућама, у подрумима да не идемо напоље док се не каже другачије. Сад, за једно можда пола сата дошао је Крњајић Жељко, он је био у униформи полицијској, преко баште су мојих свекра и свекрве туда је он дошао и ја сам га замолила да идемо по моју маму у ту другу улицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само немојте се одмицати од микрофона, губи нам се звук.

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Извините.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако.

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Углавном Крњајић је пристао, он и још неки добровољац, ја тог човека не знам. Отишли смо по моју маму и довели је код мене у подрум, е сад ваљда на три, ја немам појма шта се дешавало, само сам, био је полицијски час, нисмо смели излазити, шетати по селу. Кад је то све прошло, да, кад су прошли моју улицу ти који су ишли обавештавати шта да се ради, морали смо крпе стављати или нешто бело на капије да би се знало да је та кућа прегледана. Нас је овде у подруму било 22. Било нас је и Срба и мешаних бракова, и Хрвата. После једно шесте, седам, осам дана, колико је, ја сам била позвана да идем да радим у трговину, почела је стизати роба јер стварно није било ни струје, ни воде, агрегати су радили. Добивали смо робу, ту је била Невенка Маџаревић са мном, е сад ја не могу да се сетим човеково име из Товарника, зет је Балића Звонка, тај дечко је исто, човек, дошао да нам помогне. Ту смо сређивали радњу и 18-ог датума смо је отворили, почели право да радимо.

Ујутру кад смо дошли на посао, јер тај дан се требало отворити радња, дошао је Љубан Деветак код нас да пита да ли је све у реду, да ли имамо доста робе. Додуше долазио је он и прије да види како пристиже та роба. Та роба нам је стизала, за Шид знам, а сад не могу се сетити, у ствари од стране Србије све нам је стизало, да ли је то Сремска Митровица, не знам тачно, јер немојте ме држати за реч али из Шида смо исто добијали. То је био шпецерај прехрамбени асортиман за радњу. Народ је дошао и почео народ узимати, али то је било на бонове, није било новаца, него бонови. Да, кад је дошао Љубан код нас ујутру да пита да ли је све у реду да се отвори радња, попио је каву, сад ја не знам тачно ко му је скувао да ли Невенка, али попио је каву и он је човек отишао, али куд ја не знам. Ми смо радили, и негде ја не знам колико је било сати, видим иде Жељко Сомборац и држи се за ухо и ја изађем из трговине и питам шта се дешава, каже: «Јао на минском пољу смо страдали». Ми смо се вратили у трговину и одмах она паника, откуд знамо шта се дешава, збланили смо се, народ више није пристизао, тај, масовно као што је долазио јер стварно је село било пусто, није било ништа за купити до 18-ог рецимо људи нису могли куповати ништа осим круха што је сеоски пекар пекао. Е сад даље, о минском пољу то је све што знам. Е сад да ли имате какво питање, ја не знам више шта да вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ево сад ћемо редом, први ови који су Вас предложили за сведока. Изволите.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добар дан госпођо Воркапић, Бранкица Мајкић адвокат бранилац опт.Љубана Деветака и Милана Девчића. Ја бих Вас најпре питала пре 10.10.1991. када сте говорили да је био напад на село, да ли се сећате да ли је било још гранатирања села или других напада пре тог датума?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Па прије тога је било али ја не знам датум, ја мислим да је црква оштећена. То је било од стране негде од Товарника, то се причало јер ја сам трећа улица тамо где је црква па нисам толико упозната. Ја нисам била у тој улици, само је, нешто се дешавало.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А кажите ми пре 10.10. да ли сте виђали неке војне формације у селу, оружане формације?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Па код нас у селу је било јако пуно Зенги, у старој некадашњој школи и то иза цркве та је школа била.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Отприлике у односу на напад 10.10. колико пре тога сте приметили те Зенге у школи?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Па то је било, а јој, па сигурно једно седам-осам дана, немојте ме држати за реч, можда и више, али пред 10-ти то се све разбежало, тога више није било.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Кажите ми пре ових дешавања где сте Ви радили?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: У трговини, у селу Ловасу, «Велепромет».

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Споменули сте Невенку Маџаревић.

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Да.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: То је Ваша мештанка. Она је по Вашим речима наставила да ради у трговини после 18-ог, је ли тако?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Јесте.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Шта је она по националности била, ако можете да кажете?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Хрватица, и ја сам Хрватица.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А ко је још радио са Вама ако се сећате?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Па овај човек што је из Товарника, зет ловаски, ја стварно не могу рећи како се он зове, и он је радио. После не знам колико дана, је стигла из Новог Сада Кукић Мирјана, е она је Српкиња, кад је народ одлазио из села онда је нама тај Балић је одведен или је отишао сам, ја то не знам, нисам била присутна, само сам то чула. Невенка је отишла, кад је опет она отишла, онда су дошли као у замену други људи радити. Била је нека Јелица Чолић, Човић, Чолић, тако се некако презива и то је, па људи моји то је 20 година.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Да Вас питам, споменули сте беле крпе које су пребациване преко кућа тог дана кад је био напад, колико се Ви сећате јесу ли се беле крпе нашле и на српским и на хрватским кућама или је ту било неке разлике?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Ево рецимо ја сам мешани брак, ја сам морала исто ставити да би који су ишли по кућама, ти добровољци, непознати људи, да морам метати, а и траке око руке кад сам се кретала по дану по селу, јер ја сам кажем ишла код мојих родитеља и то нормално увек у страху, била сам обиљежена да се зна, а тако су

исто и Рудићеви и ти Срби који су у селу исто морали. То су били непознати људи.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Кажите ми даље када сте говорили о 18-ом, ако можете да се сетите када је почела да ради трговина, кад је Љубан Деветак дошао код вас тога јутра, отприлике ако можете да се сетите?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Па ми смо били у седам сати ујутро који смо почињали радити. Он је дошао одмах некако иза тога, можда десет минута, петнаест после тога и попио с нама каву и питао је да ли нам још шта треба и да ли је све у реду да се отвори радња. Он је онда отишао, после те кафе он је отишао, а где, то не знам.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. У односу на Љубана Деветака, да ли знате чиме се он бавио у селу?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Ко, Љубан Деветак?

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да.

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Извините, нисам Вас разумела?

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да, да, говорите да је питао да ли има робе, је ли све у реду у трговини, да ли знате нешто шире чиме се он бавио у селу, је ли радила задруга у то време?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Е, ја то могу само рећи чула-казала, јер говорило се да је он преузео задругу, јер ја у том друштву се нисам кретала па не знам. Ја сам била више за трговину и кад дође полицијски час кући.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Кажите ми да ли знате ко је у задрузи радио у то време?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Па јој, било је доста њих.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли се сећате Римара можда?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Балић Љубица, то знам да је она у том књиговодству била, ма било је тога, само ко ће се то сад све сетити.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Сећате ли се Пемпер Мирка можда?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Јесте, јесте, и он је исто био.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Римар Мирослава?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Римар да, покојни, сад умро је тај човек, и он је био да.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Можете ли нам рећи шта су они били по националности?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Пемпер, Хрвати.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Такође Хрвати. Добро. Ја се Вама захваљујем на сведочењу, за сад немам других питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли Тужилаштво неких питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, заменик тужиоца Небојша Марковић. Кажите ми то кад је та војска коју сте видели у Ловасу кад сте изашли из куће око 10-11 сати да идете по родитеље, у каквим су они униформама били?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Па јој, ту је било свакаквих, и униформе маскирне оне шарене, СМБ боја, некадашње војне али од оног страха баш нисам ни обраћала пажњу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Какве су ознаке носили, да ли се сећате?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажем, какве су ознаке носили, јесу ли имали евентуално петокраке или нешто друго?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Ја богами, ја нисам обраћала пажњу, било је ту свашта. Било је неки Петроније, не знам ни ја, на њега сам само налетела, видела сам да има кокарду, то је била шубара ваљда и неки крст напред и богами у њих сам се баш бојала и гледати.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте тог Петронија, кажете налетели, кад сте га видели први пут?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Па то је било кад је почела радња да ради једно трећи-четврти дан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То значи није било.

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: И онда су ми рекли, у путу ми је неко рекао «Види то је онај Петроније», мали човек, реко боже драги и не знам шта да Вам више о њима говорим, кад не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Поменули сте да је било 22-воје људи код вас у подруму.

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко су били ти људи, да ли се сећате сад ко је ту све био?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Јагодић Драго и Ана али они су умрли, сад их више нема. Била је Злата Тепавац и она је жива и њен Драган је умро. Радочај Маријана, њена снаја Љуба, њена мама и двоје мале деце, то су доведени тај дан 10.10. навече око пола шест-шест код мене у подрум.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли се Љубица Адамовић можда?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Јесте, јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И под каквим околностима су ту доведени, ко их је довео?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Е сад само мало, зове се Славољуб, али како се презива, то је исто био неки добровољац, он их је довео код мене и рекао да, додуше и он је био ту целу ноћ с нама, да буду с нама и јесу били су. Они су чак и спавали у мојој кући њих петоро, то двоје деце и те три женске, ја и мој човек.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажем је ли неко долазио да их тражи у току ноћи?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Па било је, па се јавило, а јој, где сад, како се зове, где је полиција била или у општини, ја не знам кога, Радојчића су звали да дође, неко их је хтео убити и нападао је, откуд знам од тих добровољаца. Рекао је да ће све побити колико нас има

тамо. Међутим, дошао је Милан али нису никуд отишле него су остале код нас две ноћи у подруму и спавали су код мене.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Да ли Вам је познато да ли је те људе неко опљачкао пре тога, пре него што ће доћи код Вас?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Оне кад су дошле јако су биле уплашене, збуњене, јесте тета Драгица је причала да су им све поскидали злато и неке новце што су имали да су узели. Оне су причале, ја не могу тврдити нисам видела, али по причању њиховом сигурно је тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад је дошао Радојчић шта је он са њима разговарао?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Е да Вам право кажем не знам, он јесте, нешто је рекао да је Маријанин тата убијен, сад како се тај њен тата звао не знам, онда је још теже било. Углавном кажем, оне су биле код нас две ноћи и трећи дан су одвезене за Товарник или за Шид.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, кажите ми помињете Радојчића, то је Милан Радојчић?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је он био тамо?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Да Вам ја право кажем не знам, јер ја с тим човеком нисам никад причала. Оно добар дан за добар дан, јер он је и млађа генерација од мене, а и нисам у њиховом друштву никад била.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли био у униформи тад кад је долазио?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Јесте, само каква, ја мислим да је била маскирна, али немојте ме држати за реч, не могу тврдити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми је ли постојао некакав командант села?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Ја то не знам, не знам. Ја кажем, ја се у тим круговима нисам дружила, него мени је било због радње што сам радила и то је то, на концу крајева сви смо се бојали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли познајете Милана Девчића?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Знам. Милан Девчић, он је био полицајац прије рата и ја мислим да је остао и ту исто, али ето.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не знате ближе?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Ништа ближе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А Жељко Крњајић, кажете да сте га видели тада, јесте ли га виђали?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Он је тај дан дошао у тој полицијској, па зато сам њега и замолила, реко мислим има ту униформу можда ћемо бити безбеднији.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли га виђали касније?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Касније нисам, него некако пред Нову годину.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тек.

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Чула сам да је рањен, али кад је дошао негде пред Нову годину, сад који дан, не знам, само видела сам да има гипс, шта ли је било, био је повређен, рањен, шта ли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми овако, причали сте како сте сазнали за минско поље, то је било значи 18.10., а 17.10. ми имамо овде податке да су неки људи затворени били у задрузи и да је то добошар објављивао да треба да се скупе, да ли о томе нешто знате, да ли сте чули?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Да, ишао је Тома, само како се, Шелебај. То знам да је добовао и да је рекао да се сви људи треба скупити у сабирни, не, у ту задругу, до трговине, али шта је после било ја то не знам. Чула сам ту обавест, међутим ја сам отишла код тате и маме и питам тату хоће ли ићи, он каже «ја нећу, па шта ми бог да, куда ћу ја тако матор човек да идем». После тога шта се дешавало, како је, јесам чула, свашта сам чула али то је рекла-казала, ја то не могу тврдити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, нисте видели ништа, је ли, те људе да се скупљају нисте видели?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Да ли нешто знате о људима из ваше улице који су настрадали у нападу или непосредно после тога?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: У мојој улици само знам да је један добровољац убијен, како се тај човек зове не знам, ко га је убио не знам, али то сам чула, а код мене у мојој улици није нико погинуо, хвала богу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имамо податак да рецимо Драгутин Пејић, он је био.

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: То је много даље од моје улице.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Броју 3.

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Он је према гробљу тамо, ја то, не могу вам то тврдити кад не знам, то је јако далеко.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Каже да је убијен у дворишту куће Јосипа Јовановића, не знате?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Ја знам где је та кућа али не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли то далеко од вас?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: То је далеко од нас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате нешто о убиству, то би било 18.10. значи ово кад сте почели да радите.

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кућа број 32, да су жене неке страдале, убијене, Славица Павошевић, Јозефина Павошевић, Маријана Павошевић?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Е то је на брду, али то смо чули не тај дан, него, ја не знам тачно кад се то догодило, тај дан кад се то

догодило или ноћ не знам, ми смо чули ту причу али жена нема, значи истинита је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли чули за.

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: То је била свекрва, снаја и унука.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А за Ану Лемуновић, број 18?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Лемуновић, то сам исто чула, е сад да ли је она убијена, да ли је од гелера, е то не знам. Много је народа погинуло али.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Воркапић, реците ми како се зове Ваш супруг?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Воркапић Илија, којем се суди овде на Жупанијском суду за напад, премда је био подрумар, тако су га звали јер је у подруму цело време био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је Србин по националности, је ли тако?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми тог дана кад је био напад у то време, ви сте становали исто у Крањчевићевој улици?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Да, од 1980. године смо ми у тој кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је Ваш супруг био у време тога напада, јер био је с вама у подруму исто?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Ми смо били код куће скупљали смо се да идемо брати грожђе, виноград, био је и он, јер он тера трактор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то смо чули, значи и супруг је био ту са вама. Ви сте рекли у овој изјави да сте, и данас сте то поновили, а код истражног судије да сте замолили Крњајића да одете код мајке.

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Крњајић ишао са Вама или како је то било или сте Ви сами ишли у време тог?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Нисам сама, не бих смела ни мрднути. Крњајића сам замолила и он је рекао «Данице, идемо одмах» и ишли смо преко, нисмо ишли улицама, него, добро касније смо морали ићи улицом, преко баште, јер башта дели моју свекрву и њену кућу од моје, тако да смо преко те баште ишли и онда отишли на улицу и он је скроз ишао са мном до те куће, то је преко пута цркве кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преко пута цркве, а која је то улица у Ловасу?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Чекајте само, Томиславова, Краља Томислава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Онда је Крњајић извукао и Ану Јагодић, то је био неки сабирни центар, ту је јако много било људи. Кад сам видела те кумове, они су ми кумови, реко дај Крњајићу да ли можеш и њих, па шта ће ти људи ту, каже «Данице, не знам, видиш ови како се понашају, покушаћу», тако да су моја мама, та Ана и ти моји

кумови са мнош заједно, Крњајић довео назад у наше двориште и у подрум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А какав је то сабирни центар, где је то било?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Па то је та задруга где је кухиња и шта је ту било, ту су се оправљали ови стројеви, ту сам само видела гомилу људи, а откуд знам зашто и просто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ко их је ту окупио?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кога је Крњајић извукао из тог сабирног центра?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Ану Јагодић и Драгу Јагодић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели на тај дан напада још неког од ваших мештана које знате, сем Крњајића?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Јој, не, не знам, па то је 20 година, ко ће се тога свега сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми ова Маријана Радочај, не сећате се имена њеног оца, њен отац се зове.

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Не могу да се сетим, знам да је био гостионичар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало, само мало сачекајте, њен отац се зове Мата Адамовић.

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тог човека видели?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Не, ја га нисам видела само сам чула, али чак не знам ни где, у којој улици је убијен, то не знам. Само кад смо чули да је овај рекао Маријани да је тата убијен ми смо занемили сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде је сведочила сведок Љубица Адамовић, њу познајете, кажете била је тај дан у вашој кући.

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Јесте, она и њених двоје деце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Она је помињала да сте јој Ви саопштили да сте Мату видели кад су га довели у задругу.

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Јој, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У тај сабирни центар који Ви помињете да сте ту били.

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Нисам ја њега видела, ја не знам одакле Љуби то, нити сам ја то могла рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Јер ја с њом нисам контактирала док год није била сведок мом Илији овде на овом рочишту, онда сам први пут, али кад је била код нас није нам ни падало на памет да причам којешта, јер не знам, не могу причати нешто што не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми на тај дан напада да ли су гореле неке куће по Ловасу?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Ма јесте, преко пута и моје куће горила од Палијан Роке и Наде, запаљена је кућа, само ко је палио, то су неки добровољци били али није то тај дан, него други-трећи дан, још сам се ја свађала с њима па шта палите, шта вам кућа смета. Међутим, овај уперо пушку, реко боље да ћутим и да се склањам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели још неку кућу да гори кад сте то ишли по мајку па тамо тај сабирни центар и то?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Па било је кад сам ишла, не тај 10-ти, него после тога, сад други-трећи дан кад сам ишла код тате и маме видела сам да се дими и горе од општине тамо та улица ту је горила нека кућа. Овде исто у овој улици где ми тата живи ту је горила кућа исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која? Ми не знамо где Вам тата живи у којој улици.

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Краља Томислава број 9, то је близу цркве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Онај дан кад сте били да ли је горела црква?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Нисам видела од оног спрата ја то нисам уопште видела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми у вези ових трака око руке што помињете и те беле ознаке на кућама, шта је то значило те беле ознаке на кућама?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Нама лично су објаснили ти добровољци су ишли по кућама као ми сад чистимо, а шта чисте појма немам. Морате ставити да би друга група ако наиђе знала да је Ваша кућа очишћена од чега очишћена појма немам. Да не би та група опет упадала у кућу наново.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А реците ми шта значи ова трака око руке?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Па да Вам право кажем то ми није јасно ни дан данас ми није јасно да ли обележавање да смо Хрвати па зашто је онда мој Илија морао имати исто траку кад је ишао. Ја појединима људима сам исто стављала а не знам у сврху чега и зашто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко Вам је то рекао за ту траку око руке?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Па ти добровољци који су ушли унутра и рекли да сви изађемо из подрума и кад су видли, каже питају ко је ту све у подруму, кад су нас видели кажу ко си ти и шта си ти? Мораш рећи јеси ли Хрват или си Србин. Ту нас је било мешано и Срба и Хрвата. И онда у то је дошао тај Жељко Крњајић и онда је рекао «ајде прекини, не малтретирај људе, остави их на миру».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коме каже то?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: И онда су нас они обавестили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коме каже то Жељко? Овом добровољцу је ли?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Жељко је рекао том добровољцу да нас пусти на миру, шта нас малтретира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли он пустио Вас кад је то Жељко рекао?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Није му било право али је покуњио главу и одустао више са испитивањем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А реците ми тих наредних дана шта се дешава у селу? Да ли је било, јесте ли могли слободно да се крећете? Да ли је било неких пропусница да сте морали негде да вадите, неке да показујете?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: То сам чула да је било ја нисам и мој човек нигде и моји родитељи ишли. Мени то није било потребно, али чула сам да се негде морало ићи по то, по те неке пропуснице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми шта се тих дана дешава у селу? Да ли је била нека полиција? Је ли функционисало нешто? Месна заједница, нека власт, нешто успостављено нешто.

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Па састанци су некакви били, нешто се успостављало док је Деветак преузео задругу, радит се требало, то је 10-ти месец брати грожђе, кукуруз треба да се бере, то је нека организација била тамо између њих, али кажем ја нисам у то ни мој човек у том друштву била, па не знамо. Знамо да се дешавало да се мој човек је био мобилисан и морао је ићи и брати кукурузе, у грожђе није у то време је разносио храну, био је задужен да носи храну са женом која је делила тим радницима храну на њивама или по виноградима. Тачније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало сачекајте. Илија је био мобилисан, ко је њега мобилисао Илију Вашег?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Он је добио позив да мора доћи у двориште школе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то добио позив?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Е да Вам кажем, који дан не знам, 4, 5, 6 не знам ни ја који.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од напада или како?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: После напада је био позван и био задужен он је једно време морао чувати задругу, ту је ноћу био као ноћни чувар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао неку униформу?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Он је имао своју униформу СМБ што је био како се то каже после војске је било задужен за оно после војске кад је одслужио прошло је 10 година, звали га да узме ту униформу и то је њему увек било код куће у случају рата или нешто, а то је било кад је он 60 и кусур година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми тамо где Ви станујете у Крањчевићевој улици да ли је ту негде близу Вас кућа Боже Латаса?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Није. Он је према гробљу, његова кућа. У ствари, између моје улице, то је иста улица али је то раскршће другог, па не знам сад која кућа одакле је од нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули нешто да се у тој кући дешавало? Да је ту неко убијен у некој гаражи или нешто слично?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Не, не знам. Нисам чула.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми јесу ли Ваши мештани ишли на неке радове да су то били принудни радови, да су морали да раде. Ми смо чули овде неке сведоке који тврде да су ишли на неке радове, да су то за њих били принудни радови.

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Јесте, било је због бербе грозђа, знам да су жене вођене у те винограде да су морале ићи, сад нормално ко би хтео ићи боји се свако, али се радило. Куварице су кувале и ту жене нису биле вољне ићи па су ишле. Морале су. Ипак је то како да назовем то боже сачувај. У том злу мораш ићи ако нећеш ићи оде глава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли биле те неке оружане пратње са тим радницима који су ишли на рад?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Е то ја не знам. Не знам у колико сати су ишли ни како је то било ја не знам, ја само знам кад дођем у трговину моје је било да продајем ту робу мештанима који су остали у селу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Рекли сте у једном моменту ту спомињући неког Петронија па кажете то је онај Петроније, Боже драги. Што тако Боже драги?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Па кад сам видела човека каки је мали а прича се да је јако опасан. Па реко Боже драги, каки мали човек а да је тако зао по причању кад су ми јер ја њега пре тога нисам видела. Реко Боже који је тај?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта је опасан? Шта је он то радио?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Па наводно да је малтретирао људе по селу или у том сабирном центру, ту се свашта чула сам догађало. Али то је све госпођо чула сам, откуд знам кад ја то нисам видела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То и реците кад сте чули, а оно што сте видели, видели.

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Није у реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми Ваши мештани хрватске националности односно и Ви сте хрватске националности да ли су се исељавали из Ловаса?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Да ли су се исељавали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Јесу. Јесу само једном сам наишла два аутобуса су била у улици мог тате и маме. И ти аутобуси су били пуни а где су они одвежени, куд су, ти људи су изашли из села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па што су они отишли? Куд су? Не знате где су отишли. А што су отишли из села?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Да ли су они били присилно да ли је то неко хтео, бојао се па је хтео да оде, било је доста чула сам, да је било доста притисака да оду. А ко их је терао е то не знам. Да ли добровољци да ли, ко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли има даље од бранилаца и оптужених питања. У ствари, ја се извињавам, прво иду пуномоћници оштећених па онда браниоци са оптуженима. Изволите. Немате? Изволите колега Налићу.

АДВ.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добар дан госпођо Воркапић. Ја сам Градимир Налић и браним Милана Радојчића. Ја ћу Вам само неколико питања поставити. Прво питање би било пре 10.10. госпођо да ли су људи напуштали село било Срби, било Хрвати да ли имате о томе неких сазнања?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Јесте. Претежно српске националности су људи своју децу одвозили по Србији ко је имао родбине, па ја сам своју децу исто склонила јер ту се причало свега и свачега. Ми смо остали а децу смо одвезли. Тако је било и других, али не Хрвати него претежно мешани бракови и Срби.

АДВ.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Шта је то да кажем Вас руководило па ето и Вас лично да шаљете своју децу из своје куће? Због чега сте? Је ли то страх неки владао и чиме је изазван по Вашем мишљењу?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Па итекако је био страх. Нас је највише ухватио страх кад су Зенге дошле у наше село и кад смо видели колико их има. Реко ту се нешто припрема, неће бити добро. Е међу задњима сам ја моју децу одвезла за Сомбор тамо имам заове. Једно дете у Нови Сад код брата а једно је било код заове. Највише смо се уплашили кад је био оно напад 21. да ли је то био 21 кирбај у Товарнику, онда смо чули да је ту било јако лоше и онда смо ми нашу децу одвезли а и прије тога су људи одвозили.

АДВ.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А кажите ми госпођо кад сте већ споменули те догађаје у Товарнику, заузимање Товарника или како год то већ неко квалификовао да ли је у Ловас стигло нешто избеглица из Товарника и да ли је међу њима било наоружаних људи?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Дошло је становништво поједино који су имали у Ловасу родбину, пријатеље, да је оружја било било је. Носили су, бежали су и дошли су.

АДВ.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А реците ми да ли можете можда да се сетите неког од тих људи који су дошли из Товарника. На пример, да ли Вам нешто значи презиме Гргић?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: За њега сам чула али ја мислим ако се не варам да је он био шумар ако је то тај човек.

АДВ.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да.

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Нисам сигурна, али.

АДВ.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли сте га видели? Ако сте чули само нећу Вас питати ништа.

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Немојте. Да. То сам чула, чула јесам.

АДВ.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Реците ми молим Вас осим ових Зенги које сте видели тамо у селу, да ли сте приметили да ли је ту била нека група овај, полицајаца из Илока, наоружаних дугим цевима?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Не могу Вам то тврдити не знам.

АДВ.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. А реците ми сама да ли су Ловашчани међусобно да кажем организовали на неки начин неку одбрану села или да ли су постојале некакве страже?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: То је почело прије напада на село, барикаде су се правиле. Наши Хрвати су постављали барикаде да нисмо могли, добро, ја немам башту изван села али пуно, пуно народа има изван. Онда нису смели ићи, враћало их се.

АДВ.ГРАДИМИР НАЛИЋ: То су враћени они који су покушали да напусте село без обзира или Срби или Хрвати ако сам ја добро разумео.

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Колико ја знам жене коју су хтеле ићи у баште због рецимо мркве, кромпира, не знам ни ја чега, враћане су кажем.

АДВ.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јесте ли Ви излазили тих дана? Јесте ли Ви видели те барикаде или јесу ли били наоружани људи на тим барикадама?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Ма јој, били су. Били су наши Хрвати са неким пушкама ловачким шта ја знам шта је било али шта, ја сам видела једнога и питала га, каже Данице појма немам добио сам наређење ево ту сам, шта ја знам и сам шта радим ту.

АДВ.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Кажите ми молим Вас ово када Вас је водио овај Крњајић да тамо одете по мајку и када сте тек кумове успели да извадите из тог сабирног центра, то што сте Ви видели претпостављам да је двориште машинске радионице је ли тако?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Јесте, јесте.

АДВ.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли је писало негде на том дворишту сабирни центар, нека табла да је имала како сте Ви то знали да је то сабирни центар или то Ви овако називате?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Не, то сам ја сад тако зато што сам видела масу људи унутра.

АДВ.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Хвала. А кажите ми молим Вас јесте ли Ви видели у том периоду док сте Ви кажете слабо сте се кретали до 18-ог припремала се радња, отворила се 18-ог и тако даље, је ли било војске по селу? Ви спомињете ваше људе наоружане које сте видели у нападу и спомињете добровољце. Јесте ли видели Ви и припаднике Југословенске Народне Армије?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Ја тада нисам него касније.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Је ли било доста војске у селу? Или како би Ви ценили отприлике? Колико сте их Ви виђали?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Да Вам право кажем ја сам њих слабо виђала. Добровољце сам више виђала него њих.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А је ли било тенкова у селу војних?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Један је тенк требао доћи у моју улицу, међутим, није стигао. Само за један знам. Слушајте ја доле по долу како ми зовемо то наше село. Има на брду горе, има доле. Па можда је доле било ја тамо се кретала нисам.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Ја питам само што сте Ви видели. Реците ми молим Вас рекли сте да је за плаћање у тој Вашој продавници да су коришћени бонови је ли тако?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Да.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли су тим боновима плаћали и Срби и Хрвати?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Сви. Једнако.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Реците ми молим Вас у те бербе грожђа, кукуруза, свега осталог јесу ли ишли и Срби и Хрвати?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Па колико ја знам јесу, јер ко је возио грожђе наводно Срби су возили грожђе, Хрвати брали а они возили.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Таква је била значи подела? Добро. Реците ми.

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Да ли сам закључила ја то.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Питала Вас је председница већа да ли сте чули за та нека исељавања Хрвата да су неки и принудно били исељавани, Ви сте потврдили да сте то чули. А реците ми молим Вас је ли било досељавања у Ловас? И ко су ти људи који су се досељавали? Да ли су то житељи Западне Славоније?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Да. То су били Славонци. Дошло их је ко то зна из колико села.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А што су они ту дошли? Што су они напустили своје куће госпођо знате ли?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Не знам.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Па да ли су можда причали да су можда протерани?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Комшија мој који је дошао у хрватску кућу на самом ћошку јер моја је од ћошка друга кућа, а преко пута је од Хрвата кућа у коју је ушао тај западни Славонац, он је из Пакраца дошао, он каже да је отеран, он, жена и двоје женске деце.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. И питаћу Вас још једну ствар. Ти аутобуси које сте виђали да селе тај народ јесу ли то аутобуси Ловашки? Јесу ли то? Је ли имала задруга на пример ове аутобусе?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Ловас је имао један аутобус, али нису, ова два нису била ловаска.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 28. септембра 2011. године

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Е добро. Хвала Вам најлепше што сте сведочили. Извините само, опростите молим Вас председнице ако дозволите само, кад сте те аутобусе видели? То је питање још.

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Е па сад, не знам. Не могу ја одредити да ли је то било 20-ог, 25-ог, не знам.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јесу ли то можда аутобуси којима су довежени ови из Западне Славоније?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Не.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Него то су аутобуси.

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Јер наши мештани, ја њих јако добро познајем, ја сам видела у аутобусима мештане наше.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. А реците ми да ли сте видели можда ту и припаднике око аутобуса неке припаднике међународне заједнице да тако кажем, да ли је то било тако нешто организовано ако сте видели, ако не.

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Нисам видела.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Или припаднике. Да ли сте виђали некада у Ловасу припаднике међународног комитета црвеног крста?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Нисам, јер они ако и јесу долазили, нису долазили код нас него сигурно у општину и.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Хвала најлепше.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добар дан Данице. Оптужени Љубан Деветак. Данице реци ми молим те да ли је близу тебе кућа овога Хорвата?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Јесте, преко пута на самом углу, ћошку.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли се сећаш у тој кући да ли је био војни пункт?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Ајој, добро си ме подсетио, јесте било је и да њих није било да, јао. Кад сам викала за ову кућу што је горела да није било тих људи ја би била сигурно убијена.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Сећаш ли се кад је војска дошла у ту кућу?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Не знам којим данима, само сам чула. Јој, па мора да је то било док је Маријана била код нас. Наводно они су чували нашу кућу због Маријане, да је неки како се звао јако претио па да су они чували нас, а то сам ја Љубане сазнала после кад су хтели мене да су мотрили на нашу кућу.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Колико је Маријана дуго боравила код тебе у кући?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Три дана и две ноћи. Две ноћи је преспавала, трећи отишла.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Унутар та три дана је војска стигла је ли тако?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Па је, је.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро. Хвала. Реци ми Данице, кад је у питању трговина, коме си ти полагала рачуне, предавала пазар и тако даље.

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Па ја сам те бонове носила горе у ја мислим да је то била Љубица, али немој ме држат за реч, стварно.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Значи, задружна благајна је ли тако?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Јесте, јесте.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Реци ми у самој трговини да ли су Срби имали приоритет кад дођу да их ти прве послужиш у односу на Хрвате?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: То није истина.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Молим? Било је сведока.

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Нико није био привилегован, како је ко долазио тако је био служен.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро. Хвала. Немам више питања. Хвала што си дошла да сведочиш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема нико други питања? А реците ми. Изволите, изволите, извињавам се.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Оптужени Миодраг Димитријевић. Госпођо Воркапић мене само интересује кад сте говорили да Вам је муж позван после 10 година да прими неку униформу и да је ту униформу држао тамо код куће. Па сте се збунили мало, нисте знали коме је он то припадао и од кога је примио ту униформу. Па бих Вас ја само питао када је он завршио са војском, када је дошао из војске? Ако се сећате.

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: 64-65, тако некако.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: 64-65. Да ли.

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Онда он је добио задужење у како се то каже након 10 година, мајку му, не могу да се сетим. Не само он него сви.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Могу ли ја да Вас подсетим? Да ли је то можда била територијална одбрана села Ловас?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Ма јок.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро. Хвала. Ништа више.

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Од 64 је добио после 10 година ту униформу. Задужен за, то је Југославија онда била.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Југославија. Добро. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте рекли да је мобилисан Ваш муж Илија Воркапић тамо 4 дан од напада. Кома он припада тамо у селу? Којој формацији?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Сад он би то Вама боље знао објаснити, то је ваљда неко представник из војске који је био тамо. Не знам Вам ја, ја појма немам само је добио задужење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко му је био командир? Ко му је био тамо командир?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Е то њега требате питат, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми на тим боновима које сте Ви у радњи имали, ко је издавалац тих бонова? Шта је било на печату?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Не знам. То је прије 20 година, бар да сам сачувала који. Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је био командир милиције у Ловасу?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Не знам, кажем ја се тамо нисам кретала с њима у њиховом друштву никада нисам била, ко је ту коме био газда, појма немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате тамо у месној заједници ко је био? Да ли је имао неко неку функцију из села?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: У месној заједници нисам боравила, није ме водио пут тамо, нисам ништа требала тамо. Немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Је ли Вам неки рођак овај Милорад Воркапић сада покојни?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Он је братић од мог мужа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од Вашег мужа.

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Он је био у полицијској униформи и кад је страдао, ја не знам какву је он функцију тамо вршио и шта је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А реците ми како страдаше ови ваши мештани из Ловаса Хрвати? Шта то беше?

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Нисам била на улици да сам гледала како то. Ви мене питате како су страдали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок ДАНИЦА ВОРКАПИЋ: Е па ја сам само чула кад су страдали после тога, а како на који начин, да ли су убијени, да ли заклани, да ли ко што сам чула да је једна бачена у бунар, ја сам само то чула и стварно тих људи нема за које сам чула. А како и на који начин не знам ја то нисам видела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Захваљујем се што сте се одазвали да сведочите.

Довршено сведочење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па се одјављујемо са Жупанијским судом у Вуковару а за овог сведока Боривоја Савића смо пошто се човек јавио и рекао да у 12 сати, ми смо послали позив али смо рачунали на два сведока из Вуковара, он ће у 12 сати, направимо прекид до тада.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: па зар није рекао да ће доћи у Београд у 12 сати?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, али у 12 сати. Путује из Вуковара, ја ћу направити.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес се прекида у 10 часова и 40 минута. Биће настављен у 12 часова.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес СЕ НАСТАВЉА у 12 часова и 07 минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је са адвокатом?

Констатује се да је у наставку претреса одсутан адвокат Војислав Вукотић кога ће мењати адвокат Градимир Налић до његовог повратка у судницу.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ САВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може сведок да се уведе. Од овог предлога, колегинице Мајкић, за Мију Клисурећа?

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Ја судија, не знам о каквој се здравственој документацији ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад стигне.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Ако се ради о разлозима који онемогућавају његово сведочење одустаћемо од предлога, односно ако је спречен из тих разлога да сведочи да се прочита исказ из 2003.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, видећемо документација шта каже здравствена. Добар дан господине Савићу.

Сведок БОРИВОЈЕ САВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Узећемо Вам прво личне податке, па после да кренемо са овим због чега сте позвани. Име оца?

Сведок БОРИВОЈЕ САВИЋ: Милосав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По занимању шта сте?

Сведок БОРИВОЈЕ САВИЋ: Агроном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваша адреса?

Сведок БОРИВОЈЕ САВИЋ: Вуковар 204. Вуковарске бригаде 94.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Година рођења и место рођења?

Сведок БОРИВОЈЕ САВИЋ: 1949.02.02.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени?

Сведок БОРИВОЈЕ САВИЋ: Шљивова.

Сведок Боривоје Савић од оца Милосава, рођен 02.02.1949. године у месту Шљивова, са пребивалиштем у Вуковару, 204. Вуковарске бригаде број 94.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у сродству са Љубаном Деветаком, Миланом Девчићем, Миланом Радојчићем, Жељком Крњајићем, Миодрагом Димитријевићем, Дарком Перићем, Радованом Влајковићем, Радисавом Јосиповићем, Јованом Димитријевићем, Сашом Стојановић, Драганом Бачићем, Зораном Косијер, Петронијем Стевановићем, Александром Николајидисом?

Сведок БОРИВОЈЕ САВИЋ: Не.

Са оптуженима несродан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бићете саслушани као сведок, као сведок сте дужни истину да говорите, давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на поједина питања уколико би себе или неког свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу, пре него што кренете да сведочите положићете заклетву прочитавши тај текст испред Вас. Изволите.

Сведок БОРИВОЈЕ САВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред Вишим судом у Београду води се кривични поступак против ових четрнаест лица које сам Вам прочитала, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва. Предмет оптужбе су догађаји у селу Ловас у октобру и новембру месецу 1991. године и страдање шездесетдевет цивила хрватске националности у овом периоду у селу. Ближи предмет оптужбе је напад на Ловас, страдање цивила у нападу, затим убиства, телесна повређивања, противзаконита затварања цивилног становништва и страдање цивила приликом догађаја на тзв. минском пољу. Испричаћете суду шта од овога Ви знате, да ли сте били у Ловасу, уколико сте били којим поводом. Само да констатујем.

Констатује се да је накнадно приступио адвокат Војислав Вукотић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Сведок БОРИВОЈЕ САВИЋ: Ја сам у Ловас дошао мислим 23.10.1991. године. У Ловас сам дошао са Ђорђем Ивковићем из Шида, негде тамо иза десет сати, зато што кад сам дошао из Београда, Ђорђе ми је рекао да је Љубан био, иначе сам био у Штабу у Шиду, и да је отишао за Ловас и рекао је кад год дођеш ако можеш, кад будеш могао да навратиш, и ми смо отишли одмах то вече, значи 23. Ја сам отишао из једног јединог разлога, моја активност у '90. години је била доста велика и доста успешна, како други кажу, на подручју Славоније, Барање и Западног Срема. Ја сам успео довести Српску демократску странку из Книна која је била парламентарна странка и на изборима у Хрватској је имала шест заступника у Сабору. Пошто смо ми стицајем околности остали без политичког вођства јер је Савез комуниста Рачанов прешао једноставно након избора је предао сву власт Туђману, прећутно и наше политичко руководство, а и ја сам био члан Савеза и задњи секретар, једноставно није знало шта да ради. Након једног објављивања на Дневнику да Скупштина општине Вуковар даје подршку државном руководству и војном руководству СФР Југославије, ја сам ујутру отишао, а Славко Докмановић је градоначелник. Ја сам њега питао «Молим те хоћеш ми објаснити шта радиш, јер знаш да последице твог понашања ћемо сви сносити. Ти немаш право да дајеш подршку никоме, ти си добио изборе у Хрватској и твој правац политичког деловања је Загреб». Он је рекао да у Загреб њега нико неће да прими и ми смо једно сат времена о томе расправљали. Ја сам једноставно нашао решење што сам на оснивачком одбору Српске демократске странке у Београду дошао из Вуковара, нашао се са професором Рашковићем и замолио га да се прошири рад Српске демократске странке на Славонију, Барању и Западни Срем, то је касније добило име. Он је мени рекао «што се тиче Славоније и Барање тамо је било низ покушаја, нико није ништа успео направити, то ти само говорим да не будеш разочаран и за вас је задужен Зеленбаба», Зеленбаба је био посланик у Парламенту. Ја сам њему рекао професоре, «мене војводе не занимају, мене занимају само ви, сав посао који ја урадим неће ми требати никаква ваша помоћ, сем да располажем са вашим временом за датум који ја одредим». Он каже мени: «Чуј, где сам у свету ја за 24 сата могу доћи и то имаш на располагању», то је био 03.мај. До 10.јуна сам ја успео створити одбор Српске демократске странке и добар део регионалног одбора на подручју Славоније и Барање. Ја мислим на то питање, јако тешко, директно, али мислим да је ово тема која је у вези тога. Ми смо 10.06. основали Одбор у Вуковару, с тим што је 09. основано Грубишно Поље и Подравска Слатина.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 28. септембра 2011. године

Након оснивања одбора ја сам дан раније изабрао комплетан одбор и именовао Горана Хаџића за председника одбора. Сви људи који су ушли у Одбор су били без икаквог политичког искуства али су имали једну јако битну и важну особину а то је да су могли контролисати емоције. Нико од тих људи није био првенствено непријатељски расположен према Хрватима, јер пазите то је време кад су непријатељи били важнији од пријатеља. Тај тренд се већ годинама одвијао. То непријатељство које је стварано једноставно је неговано и сад се ми појављујемо у неком простору са потпуно новом идејом. Сви ти људи изузев Хаџића, а он је дакле и стављен за председника, су људи били свог мишљења и ми смо једноставно били сигурни једни у себе. Одмах иза тога је почео велики притисак на нас. Долазили су емисари из Београда, по војној линији, по партијској, ја више не знам по чему и стицајем околности ја сам, кошаркашки да се изразим, био њихов пик на кадровској листи нових људи. То је мени отворено речено, то је мени нуђено, ту су били разни аранжмани, међутим ја једноставно сам о свему имао своје мишљење, ценио сам људе са којима сам радио, водио сам бригу и о себи и о њима и сви ти захтеви су били толико нереални да су то само полуписмени, неписмени или добро верзирани људи могли да представе. Одмах се јавила, ја имам велики интерес војске, мене су нападали са свих страна, чак једне прилике један ме пријатељ који је радио са мном назове ме кући. Ја кажем њему, реко знаш шта, ја не могу, ја после посла идем, 24 сата радим и ја сам после посла од Подравске Слатине, Пакраца до Белог Манастира и тако. Ја кажем њему ја не могу него ћу ја сутра доћи код тебе па да видим шта је. Ја сам дошао код њега сутра и он каже «био је код мене Живота Панић», они су иначе школски другови и још неки генерали. Ја кажем «а шта ће мени Живота», каже хтели су с тобом нешто да разговарају и онда сам ја њега замолио «молим те, немој више да примаш никакве захтеве, а поготово упућене према мени јер ја немам времена за то». Иза Панића се појавио генерал Пекић, знате како, у првом разговору, он за мене кад чује он једноставно прекида све послове, све послове, Бору за руку и где си ти, шта си, човече, тебе људи цене, воле, тебе нигде нема. Ја кажем њему: «Генерале, хоћете ли ви мени рећи једно, због чега ви гурате пушку мени у руке», ма каже «Добро не мора пушка, знаш ово», реко знате шта ви сте 50 година имали све привилегије у овој држави да штитите и да браните своја уставна одређења, према томе ја тај посао не радим и ја у 21. век не улазим са шубаром и са ножем за појасом никако. Е сад, ајде не мораш ти, сад немамо времена пуно причати, не мораш ти, али кад год имаш времена ти наврати. Где да навратим, адреса је, «ма где год дођеш у Београд сви те знају», ви идете Београдом приђе вам човек са стране вели «е један би пријатељ да с тобом прича». Мени је било низ таквих сусрета. Заправо моје одређење и мој циљ основни је био Загреб. На страну сви и свачије приче ми смо Хрватска и ја сам то све свима

објашњавао, вама је граница на Дунаву, све ваше приче и фантазије отпадају.

Иза тога се појавио, заправо иза, сво време је био присутан Кончаревић Илија из Новог Сада и он се стално нешто петља, носи значке, носи неке амблеме поклања, не знам ово и каже мени једне прилике, ми смо купили у Сотину кућу, имали смо добар Одбор у Сотину, био је један сељак председник изванредан човек па је требало њима за заједничке просторије и кад смо потписивали, ја сам потписивао тај уговор, дошао је Илија Кончаревић и Илија Петровић и кажу мени «ајмо да правимо српско национално веће», то је после низ одбијања од свега и свачега, ја кажем њему реко знаш шта, ај молим те престани ми више нудити и било какве понуде правити сметњу међу људима, ја ћу те протерати само ако будеш тако наставио. Мене уопште не занима шта ти радиш и зашто радиш али немој то радити. Каже он «мене се чувај», време је да се прави државотворно тело, странка то не може да буде, то је најобичнија демагогија. Како ће се звати то тело, каже «Национално веће Славоније, Барање и Западног Срема». Ја кажем њему Илија, познавајући вас, ви то све илегално радите, ево ја ћу направити Национално веће од мојих људи у Вуковару у хотелу, ја сам увек, моје тежиште активности је био Вуковар и центар. Људи су се јако тешко одазивали. Ја сам њих звао да излазимо свако вече у град. Међутим стање је такво какво је и никад се, али направићу у Вуковару, биће телевизија, биће сви и обнародоваћемо то. Ја илегално правити нећу.

Тај период од нека два-три месеца је прошао у неком његовом трабуњању и ја сам стално био и висио у Западној Славонији, најкритичнија је била Западна Славонија, ја сам тамо имао добре људе и добре пријатеље који су ме увек обавештавали, увек ми помагали и увек тражили помоћ. 06. јануара 1991. године у један сат ноћи, моја кућа је у центру града, преко пута је полиција, сви чланови Српске демократске странке су били праћени. Свакодневно је вођена о њима евиденција кретања активности и ја сам то људе обавестио, сви су они то знали али сам их обавестио једноставно да их ослободим, да то није ништа, према томе шта ће која служба да ради то је њихов проблем, ми што радимо, радимо јавно, отворено и без задршке. Илија Кончаревић је дошао код мене у један сат ноћу са задњом понудом да се ствара Национално веће. Који је пут, каже «сутра идемо код Југослава Костића у Нови Сад», он је био члан председништва из Војводине, «идемо код Слободана Милошевића», ја кажем њему «Илија отпада, договорили смо се, ја то не радим». Сви људи у странци су приметили и ја сам чак и знао одређене људе који контактирају и који су са Илијом јер једноставно људи нису могли издржати, одолети. 07. јануара је било оглашено да је створено Национално веће у Шидским Бановцима. Супруга и ја смо путовали и ја сам то чуо у ауто, још ја кажем њој реко «гледај ових будала, ови ће све попалити». Међутим, у

Шидским Бановцима су се скупили Илија Кончаревић, Горан Хаџић, Вукашин Шошкочанин и још једно два човека код Бабића у кафићу, никакво веће није створено. Илија Кончаревић је отишао у Бачку Паланку у општину код Љубе Новаковића, да ли је био Кертес не знам и направили су саопштење и пустили у јавност. Српско национално веће од којег је именован само министар информисања Илија Петровић и секретар, мислим да је Илија Кончаревић. Мој најбољи сарадник, заправо човек по мом избору је био Вукашин Шошкочанин. Он је мене, једноставно смо се фино слагали и радили смо у истој фирми и увек је, мени је све саопштавао, тражио је помоћ, ја сам га упућивао и једне прилике ја назовем њега да дође код мене у канцеларију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Савићу, ја имам заиста стрпљења али приближите се мало ономе што је предмет оптужбе, јер ми сад можемо да слушамо веома дуго и цео дан да слушамо, али ако тај део који сте припремили уводно нешто можете сажети је мало и само ми дођите до Ловаса.

Сведок БОРИВОЈЕ САВИЋ: Решење за Ловас је откуд војска тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причајте онда речима, војска је због тога, тога, да не слушамо Ваше страначке активности.

Сведок БОРИВОЈЕ САВИЋ: Ја мислим да је то решење, ко је послао војску, зашто је дошла али одатле је све почело.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па испричајте нам то тако конкретно.

Сведок БОРИВОЈЕ САВИЋ: Одатле је све почело.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд Ви у Ловасу, одакле познајете Љубана Деветака.

Сведок БОРИВОЈЕ САВИЋ: Откуд војска у Ловасу, пре свега. Ајмо овако, многи људи који су одлазили за Београд мимо мене долазили су по савет. Мој савет им је увек био «само оно што вам институција гарантује може бити нека гаранција». Они су одлазили за Београд, прими их ко их прими, зависи у ком правцу иду, иза тога их шаљу код Шешеља, код Јовића, код Аркана, код било кога, такав је њихов пут био. Значи о институцијама говоримо. Ми једноставно нисмо могли да се одупремо институцијама. То што смо ми радили то је била наша добра воља, наша енергија и добра намера на крају крајева. Све што је рађено преко институција рађено је на усменом договору, рађено је у које каквим дилловима, мени је потпуно јасно било. Законом о општеном одбрани и друштвеној самозаштити војска није смела да ради кретања било које врсте, чак ни регрути нису из једне републике у другу слани сем по потреби и по одређеним задацима. Гледано у томе, онда кажу откуд војска, дошли су сами. Сви су се комунисти одједанпут прогласили Србима, а нарочито војска и војска се рекламира као заштитник српског народа. Одакле заштитник народу који је најмногбројнији у држави, чија је то демагогија. Ја сам то с њима расправљао, ја сам то објашњавао, ко је звао војску да штити нас, ајмо одатле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја морам да Вас прекинем.

Сведок БОРИВОЈЕ САВИЋ: Прекините, па ћемо наставити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Усмерићу онога ко Вас је предложио за сведока да Вам поставља питања и да се везује за конкретне ствари јер ове приче можемо да слушамо данима. Изволите.

Сведок БОРИВОЈЕ САВИЋ: Али ја мислим да су те приче.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Господине Савићу.

Сведок БОРИВОЈЕ САВИЋ: Изволите.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Бранилац оптуженог Љубана Деветака и Милана Девчића. Одбрана Љубана Деветака и Милана Девчића Вас је предложила за сведока управо из разлога који сте на самом почетку Вашег казивања изнели, а то је да сте били присутни у овом периоду који оптужница обухвата, па Вас ја молим, моје питања ће бити значи фокусирана на тај период октобар-новембар 1991. године и да одговори буду такви.

Сведок БОРИВОЈЕ САВИЋ: Јасно.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Кажете дошли сте 23.октобра 1991. године са Ђорђем Ивковићем.

Сведок БОРИВОЈЕ САВИЋ: Да.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Можете ли, али врло кратко да Вас замолим да сам тај долазак у Ловас односно разлог Вашег доласка у Ловас да објасните тог дана?

Сведок БОРИВОЈЕ САВИЋ: Ја сам дошао из Београда, то сам рекао.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро.

Сведок БОРИВОЈЕ САВИЋ: Десет дана пре тога сам ја у Београд послан код генерала Симовића који је био министар одбране јер је речено да ће кадровска политика да се води преко њега, тако је договорено и једноставно се тражило као место за мене. Човек који је то предложио, ја сам због њега отишао и он је рекао «Ја у твоје име ништа не гарантујем, ништа не обећавам али ја сам једноставно код Милошевића кад сам био у објашњењу рекао да имам човека који може решити ситуацију и рекао сам тебе». Ја не могу људе стално одбијати, ја кажем њему «ево сад ћу ја отићи до Симовића», «за колико», «за сат времена». Ја сам био са Сењака до Министарства док се дође тамо, али мени треба сат времена да ја пустим њима припрему да направе. У Министарство кад сам дошао дошао сам до генерала Симовића нико жив ме зауставио није, чак су и врата била отворена. Лево је конференцијски сто и седи човек за столом и генерал је заузет, ја вам морам то објаснити јер то.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Извините, не морате, у толико детаљно не морате, можете само конкретно да сте постигли договор са Симовићем и због чега сте дошли.

Сведок БОРИВОЈЕ САВИЋ: И каже мени «ја сам заузет, можете са колегом разговарати». Ја кажем њему «господине генерале, ја сам дошао с вама разговарати ако ви не можете са мном разговарати ја

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 28. септембра 2011. године

ниским нећу разговарати». У Ловас сам дошао због тога да питам Љубана одакле њему идеја и због чега је он одједанпут, није био члан ничега, никога, одакле у Ловасу. Затекао сам Љубана на састанку неком са војском, рекао сам да му кажу да сам ја дошао.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Извините, то говорите кад сте дошли?

Сведок БОРИВОЈЕ САВИЋ: Кад сам дошао то вече.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро.

Сведок БОРИВОЈЕ САВИЋ: Он је прекинуо за пет минута, ми смо се повукли у канцеларију и до ујутро разговарали. Рекао је мени да је дошао у Ловас, ја нисам ни знао да је он из Ловаса, да је дошао у Ловас због тога што су намеравали Ловас да сравне, нисам питао ни ко, ни шта и да он једноставно има намеру да помогне као Ловашчанин, коју помоћ ја то нисам знао. Углавном сам ја њему рекао да ја ништа радити нећу, помоћи ћу њему колико треба око најједноставнијих цивилних питања. И тражио сам да школа почне одмах радити. Тај посао је он препустио мени, за два дана је школа почела радити, сва су деца кренула у школу. Ја сам покупио, доводио наставнике окол, није гледана структура, чак је било више Хрватица него ових, с обзиром на то, ја не волим то подвлачити али видим да се кроз пуно ствари то провлачи и школа је почела радити.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да Вас задржим на том 23-ћем када сте дошли, споменули сте да сте дошли са господином Ђорђем Ивковићем.

Сведок БОРИВОЈЕ САВИЋ: Да.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Можете ли да нам кажете ко је он био тада и како је дошао он, откуд он у Ловасу?

Сведок БОРИВОЈЕ САВИЋ: Он је био неки од начелника у СУП-у.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Морате само мало ближе микрофону, да се не крећете.

Сведок БОРИВОЈЕ САВИЋ: Био је неки од начелника у СУП-у, да ли за привредни или не знам шта, пензионисан и једноставно у Шиду је био Штаб, тамо су били сви Вуковарци, чекало се да се пређе за Вуковар и ето тако из тог времена из тога га ја знам.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Ђорђе Ивковић који је дошао с Вама да ли је наставио да ради у Ловасу?

Сведок БОРИВОЈЕ САВИЋ: Он је остао у Ловасу, није имао где спавати, мислим да је остао тамо, шта је радио не знам али пензионер неке ствари не знам да је могао, али је био у Ловасу остао.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Тог дана када сте дошли 23.октобра, да ли се сећате погибије једног ловаског мештанина Милорада Воркапића?

Сведок БОРИВОЈЕ САВИЋ: Да, ја сам чуо да је погинуо Милорад, којег сам ја знао јер је долазио на скупове, наводно од бомбе. Био је заменик командира милиције, не знам шта, и ми смо њега сутрадан и сахранили. Ја сам вратио се ујутро у Шид и дошао поподне за сахрану.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Јесте ли били на његовој сахрани?

Сведок БОРИВОЈЕ САВИЋ: Јесам.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 28. септембра 2011. године

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само овде кад сте рекли био је заменик командира милиције, ко је био командир милиције?

Сведок БОРИВОЈЕ САВИЋ: Е не знам госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли се сећате да ли је држан говор неки на тој сахрани?

Сведок БОРИВОЈЕ САВИЋ: Ма ја сам говорио.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Ви сте говорили?

Сведок БОРИВОЈЕ САВИЋ: Ја сам говорио.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Је ли био присутан можда министар Бора Богуновић том приликом ако се сећате?

Сведок БОРИВОЈЕ САВИЋ: Могу вам рећи, не могу вам одговорити тачно, не знам, нисам сигуран али могуће је.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Можете ли да ми кажете значи од 23. до кад сте у Ловасу, колико дуго ту боравите, живите?

Сведок БОРИВОЈЕ САВИЋ: Пошто сам ја Љубану.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Јесте ли ово све време, ево конкретно да Вас питам, јесте ли били и у октобру од 23. и у новембру?

Сведок БОРИВОЈЕ САВИЋ: Да, ја сам повремено, ја сам био у Штабу у Шиду, па сам одлазио повремено и рекао сам Љубану мене само занима да се отвори пут за Вуковар и ја идем кући да чистим, распремам и мене даље не занима, не занима ни куће, ни туђе имање, и углавном ја сам био слободан по питању.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Цивилни послови о којима сте говорили за које сте били задужени, односно којима сте се определили да се бавите, шта је то подразумевало осим ове школе коју сте споменули?

Сведок БОРИВОЈЕ САВИЋ: Остао је у селу син директора задруге, иначе Хрват, Бранко Божић и нас два смо врло често седели у канцеларији, иначе се знамо из Вуковара, он је био директор водовода и кад ме пита исто тако ја кажем «за шта си задужен, ај кад си ту нормално да си нешто задужен», ја кажем њему за цивилне послове. Шта то подразумева, то не подразумева у ствари ништа али подразумева у крајњем случају оно да ако обећам да ћу нешто донети, да ћу нешто направити, да ћу нешто, е то.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Кажите ми значи од 23. па надаље какво је стање било у селу осим школе шта је још радило, како су људи живели, можете ли само ту атмосферу да приближите?

Сведок БОРИВОЈЕ САВИЋ: Па што се тиче пољопривредних активности око тога се радило. Радила је механичка радиона, радили су, онда су долазили, тамо је војска била довезла тракторе, машине, опрему, не знам, ми смо то разделили како се ко појавио, како је чије. Ја случајно имам записник за враћање камиона једног великог новог «Турбо Старс» Миљанићу у Вуковар и радило се углавном, механичка

радиона је радила, мене је Милан кад му нешто треба од алата, од опреме, пошто је Милан моја струка.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Који Милан?

Сведок БОРИВОЈЕ САВИЋ: Милан Миљковић био је механизатор тамо, онда ја набављам шта треба од делова тракторских, од машина и тако.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Значи задруга је радила?

Сведок БОРИВОЈЕ САВИЋ: Задруга је радила.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Ко је био на челу задруге?

Сведок БОРИВОЈЕ САВИЋ: Љубан Деветак је говорио као директор задруге.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли знате друге људе који су радили у задрузи, да ли сте сарађивали још са неким особама, са Бранком Божићем и Миланом Миљковићем?

Сведок БОРИВОЈЕ САВИЋ: Ма сви су они у задрузи радили јер то је једино био посао и активност која се одвијала преко задруге и школа.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Када говорите да су сви радили можете ли само да нам кажете да ли се тај рад односио и на Србе и на Хрвате или је ту било било какве разлике?

Сведок БОРИВОЈЕ САВИЋ: Да, да. Није било неких проблема између нас, чак Хрвати су, пошто је моја супруга радила исто у школи, Хрвати су њој рекли једне прилике, не знам из ког разлога, једноставно је такво стање па људи су једноставно, да сматрају да сам ја једини човек којем могу да се обрате за било шта и то није било ни тајна, то није било ни, нити сам се ја плашио тога, нити сам. Тако исто ко је радио није било сукоба између, па чак ми нисмо ни водили неке посебне односе, село живило као село, ето једноставно.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Је ли било инцидента неких док сте Ви били?

Сведок БОРИВОЈЕ САВИЋ: Да, ја сам затекао добровољце неке, било је њих 7-8. Позвао сам их ја у канцеларију и рекао сам им ајде реците ви мени једно с ким сте ви дошли овде. Међу њима је био Зоран Обреновић мислим да се презива «Аждаја». Каже дошао сам са Ацом Васиљевићем. Ја кажем њима знате шта без обзира шта сте радили, то мене не занима од сад док сам ја ту нећу да чујем ни за какав екцес са ваше стране, ви останите ту и то су по мени били доста коректни момци.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Кажите ми даље што се тиче конкретно Љубана Деветака да ли сте за то време док сте били упознати с тим или сте чули да је он имао још неку другу улогу у селу осим тога да води задругу?

Сведок БОРИВОЈЕ САВИЋ: Да Вам кажем, не знам шта може бит друга улога. Чињеница је да су људи несамостални, да питају Љубана за све што треба знате. Из црвеног крста, из школе, из овога, чињеница је да је било обраћање према њему и на крају крајева, ја сам му

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 28. септембра 2011. године

помагао ако је неки проблем да ми то решавамо, није то ништа било изван нормалног понашања и живота.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли се сећате можда да ли је у том периоду док сте Ви били у Ловасу, да ли су били неки представници Европске посматрачке мисије?

Сведок БОРИВОЈЕ САВИЋ: Да ли могу да погледам, само тренутак. Ја имам и записник за то са састанка.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Небитно, осим ако није документ.

Сведок БОРИВОЈЕ САВИЋ: Датум, мислим да је 11.10.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Не, не, кажем за ово касније значи кад сте Ви били.

Сведок БОРИВОЈЕ САВИЋ: Да, међународни црвени крст је био, тад никога нема у селу, нема Љубана, ако се неко појави онда обично Ђуро Продановић пошто је био у месној заједници тражи мене и ја одем и увек му кажем ајде нађи још неког поведи, ја сам увек настојао пошто се све радило без докумената.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објасните конкретну Вашу функцију у селу, канцеларија, тражи Вас Ђуро. Конкретно, шта сте били Ви у Ловасу?

Сведок БОРИВОЈЕ САВИЋ: Госпођо, мене су сви знали тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма реците ми шта сте Ви радили канцеларија.

Сведок БОРИВОЈЕ САВИЋ: Ја сам само чекао да идем својој кући за Вуковар и помагао до мене што сам могао да им помогнем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Конкретно, шта сте то радили?

Сведок БОРИВОЈЕ САВИЋ: Па на пример.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је функција Ваша била?

Сведок БОРИВОЈЕ САВИЋ: Носио сам у «Галеб», никаква функција. Носио сам у «Галеб» агрегат пошто је агрегат био једини извор струје, носио сам га у «Галеб» да га ремонтујем, да ми га направе у току дана зато што сам имао везу у «Галебу». Све те ствари што сам ја радио, ја нисам радио због функције него што сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где Вам је била та канцеларија?

Сведок БОРИВОЈЕ САВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где Вам је била та канцеларија?

Сведок БОРИВОЈЕ САВИЋ: Кад уђете у зграду, прва која је слободна канцеларија седите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, у коју зграду? Где? У Ловасу?

Сведок БОРИВОЈЕ САВИЋ: Зграда задруге, да. У центру Ловаса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У задрузи сте били? У центру зграда?

Сведок БОРИВОЈЕ САВИЋ: Десет канцеларија је има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли има горе неки станови?

Сведок БОРИВОЈЕ САВИЋ: Имају да, горе и станови, све комплетно тако да ја сам Вама објаснио да сам обећао једну помоћ без икаквих задужења, према томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да објасните шта Ви тамо, ко сте Ви, канцеларију имате.

Сведок БОРИВОЈЕ САВИЋ: Ја сам могао пуно ствари да урадим брже, лакше, једноставније и једноставно сам то користио ето.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Кажите ми још ја не знам да ли сте то споменули да ли сте познавали Милана Девчића?

Сведок БОРИВОЈЕ САВИЋ: Милан Девчић је био у полицији тамо, неко посебно познанство није и не постоји неко посебно познанство између нас. Него ту је преко пута задруге је била једна кућа на ћошку приватна, где је била полиција.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Кажите ми у самом месту, споменули сте тих неколико добровољаца које сте видели. Да ли сте приметили неке друге униформисане групе у селу?

Сведок БОРИВОЈЕ САВИЋ: Не.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: У том периоду док сте били. Хвала Вам. Ја за сад немам питања више за Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени? Изволите господине Деветак.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Оптужени Љубан Деветак. Добар дан Боро. Јеси ли ти приметио у Ловасу присутност војске кад си био у Ловасу?

Сведок БОРИВОЈЕ САВИЋ: Да, ја сам рекао кад сам дошао, ти си био на састанку са војском и да си се брзо појавио. Војска је била свугде у Ловасу, имали су штаб негде доле, она улица испод кад се пође према задрузи па десно нека кућа, друга мислим да је била полицијска, па друга је кућа била где је био штаб војске.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Кад си долазио то са Ивковићем јеси ли могао да уђеш без неке пропуснице?

Сведок БОРИВОЈЕ САВИЋ: Да, заправо, ја сам имао пропусницу из Београда која је мени служила као стална и за све пролазе.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли се сећаш на улазу у село да ли се мора узбрдо, пре него што се скрене узбрдо да ли је био неки војни пункт?

Сведок БОРИВОЈЕ САВИЋ: Тад не, била је само код задруге рампа и био је тамо пункт.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Мислиш на економију горе?

Сведок БОРИВОЈЕ САВИЋ: На економију, да. У селу није било.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Отприлике километар испред села је био војни пункт јел тако?

Сведок БОРИВОЈЕ САВИЋ: Да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Реци ми, у том периоду ти си доста путовао?

Кретао си се из Ловаса према Товарнику овом цестом Вуковар-Шид?

Сведок БОРИВОЈЕ САВИЋ: Да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли си ти приметио знао, чуо да између села и те Економије околу Економије да постоји нека овај гробница?

Сведок БОРИВОЈЕ САВИЋ: Не.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро. Хвала. Немам више питања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Заменик тужиоца Небојша Марковић. Кажите ми јесте ли присуствовали некаквом састанку представника села и Владе САО Барање и Западног Срема?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 28. септембра 2011. године

Сведок БОРИВОЈЕ САВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Овде постоји један записник који се налази у списима о таквом једном састанку од 30.10.1991.године.

Сведок БОРИВОЈЕ САВИЋ: То је друго, то да. Тај сам састанак ја припремио и дневни ред направио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ту пише да сте Ви присутни као члан штаба ТО Ловас, да Вам је то својство тако пише у записнику.

Сведок БОРИВОЈЕ САВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А у ком својству сте били на том састанку?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пише члан штаба ТО.

Сведок БОРИВОЈЕ САВИЋ: Дан пре тога ми смо били у Ердуту, Љубан и ја. Тамо је био и Аркан, код њега смо завршили. Био је претходно неки разговор планиран мене и министра, не министра начелника државне безбедности Богића па сам ја то одбио и онда су рекли да ће доћи сутра да одрже састанак у Ловасу састанак Владе, тако су ми рекли. У повратку мене је Љубан замолио да помогнем око припреме састанка. Ја сам то направио, направио дневни ред. Дневни ред је био значи политичко-безбедоносна ситуација, то је неко питање које се обавезно поставља на том састанку, проблеми привреде и пољопривреде, кадровска питања, питања и предлози.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је био записничар?

Сведок БОРИВОЈЕ САВИЋ: Ја сам за себе водио а ја не знам ко је био записничар за њих.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јел знате ко је Павле Клисурић?

Сведок БОРИВОЈЕ САВИЋ: Клисурић Павле?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

Сведок БОРИВОЈЕ САВИЋ: Ја мислим да је он из села. Нешто конкретније не знам о њему, али Клисурићи су из села.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Овде у том записнику који се налази у списима стоји да је записник сачинио заменик председника месне заједнице Ловас и записничар Павле Клисурић и поред тога пише да је ту на састанку присутан Деветак Љубан командант села и управитељ задруге који је домаћин састанка био.

Сведок БОРИВОЈЕ САВИЋ: Састанку су присуствовали Младен Хацић потпредседник Владе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја Вас питам за Љубана.

Сведок БОРИВОЈЕ САВИЋ: Љубан није био присутан на састанку, ја мислим да је он имао посла око ручка. Он није био присутан ја ћу Вам састанак прочитати.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи у записнику пише нешто што није тачно.

Сведок БОРИВОЈЕ САВИЋ: Сад ћу Вам ја прочитати. Значи био је Младен Хацић, био је Боро Богуновић министар унутрашњих послова, Хацић је потпредседник, Илија Петровић министар информисања, Радован Стојчић Баца командант територијалне одбране, Витомир Деветак председник СДС-а, Стево Бобић-Јајо потпредседник и

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 28. септембра 2011. године

начелник државне безбедности, то је била јако важна функција, Војин Шуша министар правосуђа, Богдан Војиновић министар финансија, Младен Јовић министар здравља и Драгослав Видовић помоћник министра пољопривреде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Молим суд само да констатује да ово сведок чита, да га питамо да ли је то његова забелешка или.

Сведок БОРИВОЈЕ САВИЋ: То сам ја преписао. Ја Вама могу донети, имам записник, ово да ми буде читкије.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Те све које сте навели то су лица која су из Владе, која нису из Ловаса.

Сведок БОРИВОЈЕ САВИЋ: Из Владе. Одазвали су се представници месних заједница Ловаса, Мохова, Опатовца, Шаренграда, Бапске, Товарника, Илаче, Мирковаца, Боквића, Томпојевца, Миклошеваца и Сотина.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ко је био из Ловаса?

Сведок БОРИВОЈЕ САВИЋ: Из Ловаса?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да. То нисте записали.

Сведок БОРИВОЈЕ САВИЋ: Није био нико да га ја нисам записао. Подразумева се да је Ловас и да су ту, ко је сад из Ловаса ајде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, нисте записали. Како знате да није био Деветак?

Сведок БОРИВОЈЕ САВИЋ: Зато што је Љубан повремено навраћао, мислим да је имао обавезе нешто с чим се све то завршавало, што је мене ужасавало а то су ручкови.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, прво, само моменат. Прво сте рекли да није био, а сад кажете да је био повремено.

Сведок БОРИВОЈЕ САВИЋ: А шта?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па не знам Ви објасните.

Сведок БОРИВОЈЕ САВИЋ: Прво, шта се сматра присуство? Да све време састанка неко буде присутан и да учествује активно у састанку?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја мислим ако се води записник да је присутан онај ко је наведен у записнику. Ја сам прочитао шта је записано да је присутан и у ком својству, командант села и управитељ задруге.

Сведок БОРИВОЈЕ САВИЋ: Не, не, управитељ задруге јесте био је десети месец, била је сетва и берба кукуруза.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То није важно уопште кад је било него у ком својству је човек био.

Сведок БОРИВОЈЕ САВИЋ: Важно је зато што смо имали разлог зашто смо се састајали. Нисмо се ми састајали за не знам шта.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То ме уопште не интересује, него ме интересује присуство и својство а Ви тврдите да то што пише у записнику да то није тачно. Кажите ми када сте говорили о доласку о том првом доласку 23-ег да сте пре тога били у штабу у Шиду.

Сведок БОРИВОЈЕ САВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Какав је то штаб?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 28. септембра 2011. године

Сведок БОРИВОЈЕ САВИЋ: Штаб у Шиду је направљен почетком десетог месеца, који је имао за циљ да мобилише и да купи људе са наших подручја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А чији је то штаб? Републике Србије или штаб?

Сведок БОРИВОЈЕ САВИЋ: ТО Вуковар је носио званично назив.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: ТО Вуковар.

Сведок БОРИВОЈЕ САВИЋ: Командант штаба је био Душко Филиповић, начелник Граховац Слободан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте Ви имали неку функцију у том штабу?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Не, ја нигде функције нисам имао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико сте често присуствовали?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Био сам врло често, зато што је, била је претпоставка да ће тај Шид, да ће тај штаб мобилисати људе и да ће неко имати намеру да направи крвопролиће са њима и ја сам једноставно дошао, моје присуство у штабу је имало једини циљ тај да спречи било какво неорганизовано и овај, дивљање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мислим, када бисте то могли да објасните, ако ту постоје чланови штаба, зашто они то не раде, ако је то њихов посао? Како Ви као неко ко није ни на кавкој функцији, како Ви сада можете да спречавате, какав утицај имате?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Тако је, када не постоје институције.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко Вас је одредио?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Када не постоје институције, онда се користи ауторитет. Стицајем околности сам ја имао ауторитет.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То ми је јасно, него да ли сте, како би рекли, Ви то самовољно радили, није Вас нико одредио?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Не, не, ја нисам имао задужења, на дан формирања штаба сам ја дошао у Шид, нашао сам Душка Филиповића и Слободана Граховца, иначе Вуковарчане и познамо се, а Граховац је чак био одређен једно време мени за пратиоца, на почетку 1991., када смо мислили да ћу ја нешто радити, па сам ја њега замолио да се значи добро смо се знали. Они су били у једној просторији која је била просторија СПС, направили су штаб, шта ће штаб урадити, па као, мобилисаће наше људе па знаш ово. Где вам је телефон, нема телефона, па како немате телефона, какав вам је ово штаб, јер је то импровизација, рађено колико хоћете. Ја кажем Слободану, ево ти, хајде напиши захтев за прикључење телефона. Он мени напише захтев, ја изађем напоље. На ћошку зграде је пошта, уђем у пошту, вели, на спрат, на спрат, однесем захтев за прикључење, ја Вам говорим како је функционисало.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не можете Ви да говорите како Вам падне на памет.

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Извињавам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја Вас питам за једну ствар, а Ви мени опширно причате где је био штаб, ко је ишао у пошту и тако даље, ја Вас то нисам питао. Ја Вас питам, по ком основу Ви нешто тамо, било шта радите, да ли Вас је неко изабрао, да ли Вам је неко наредио или Ви сам од себе, значи самовољно?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Не, ја нисам изабран нигде, жртвујем се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, жртвујете се, самовољно, то је у реду.

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Тако је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми сада, значи, дошли сте '23.-ог у ово место, у Ловас, овде постоје подаци да је 18. октобра значи пет дана пре тога, да се догодио неки догађај на некаквој ливади, на некаквој детелини, да су неки људи натерани да иду на mine и да је било мртвих људи пуно. Јесте ли нешто о томе, било шта чули?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: То је догађај за који сам ја чуо у Београду, чуо сам од човека који се јако добро разумем у безбедносне те структуре војне, са образложењем да је војска направила срање, ја се извињавам на изразу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли Ви у Ловасу о томе од неког чули, било шта?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Не, не, ја о томе нисам ни разговарао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли Ви видели у Ловасу људе да носе беле траке и да на кућама постоје беле плахте како се тамо каже?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Тада већ тога није било, можда је негде остала трака заостала, па је кућа празна.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али, људи нису носили тада када сте Ви били?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте, тада већ тога није било, а када је то било?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Ако је било пре, ја говорим када сам ја дошао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли у том периоду када сте Ви били, овај, није ми јасно још, до ког датума сте Ви бивали у Ловасу? Ако сам разумео, нисте били сваки дан, већ повремено, али до ког датума?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Док сам могао да прођем за Вуковар. Који је датум, ја Вам могу ископати негде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Отприлике, да ли је то новембар месец, децембар?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Када су престале борбе у Вуковару, новембар ја мислим да је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи тамо након заузимања Вуковара?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Ја сам покушао два, три пута за Вуковар да идем. Први пут сам пробао, с обзиром да сам ја радио у «Вупику», да је економија ловакса, ова Овчара и све, мени јако позната.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 28. септембра 2011. године

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добио сам одговор, не морате да објашњавате то опширно. Кажите ми, значи у том периоду од 23. октобра до друге половине новембра, докле је очигледно да сте бивали тамо, да ли је било некаквих убистава у Ловасу, а да Ви знате*

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Ево овако, мислим да сам чуо да је Коста неки убио жену. Коста је нешто радио тамо, петљао у Црвеном крсту, иначе је био дечко мало некрштен.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта је он био, војник, добровољац?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Добровољац.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мештанин Ловаса?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Добровољац и једноставно човек кога је било јако тешко контролисати.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми, да ли сте чули за још неки такав догађај?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте чули, да ли је неко затварао људе?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте контактирали са том војском која је била, рекли сте где је команда и тако, да ли сте имали контакте са том војском?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Код војске сам долазио када су требале потрде, а с обзиром да сам ја увек имао сталне дозволе које сам добио да ли у Београду, да ли на неком другом месту, дешавало се да ме Љубан замоли да га возим за Илок. Мене Љубан када нема превоза, онда му ја треба, а када има превоз, онда му ја не треба и он мене замоли да му ја извадим дозволу од војске.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Која јединица је била у Ловасу, одакле је била та јединица?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Тада су били Бечејци.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Бечејци када сте Ви били?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Бечејци, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је дао ту сталну пропусницу?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Госпођо, ја се извињавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема шта да се извињавате, одговорите ми на то питање.

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Пропусницу сам ја добивао у згради ЦК у Београду, на десетом спрату, од човека под чијим је дејством сво време док је војска тамо боравила, био Савез комуниста, Покрет за Југославију. То је иначе мој познаник из Осијека, који је био ето нека сила и еминенција и многе ствари је радио тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кратко ми одговорите, иначе то како се неко зове, шта је тај.

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Зове се Никола Калопер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, има ли даље питања за сведока? Изволите.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 28. септембра 2011. године

Опт. РАДИСАВ ЈОСИПОВИЋ: Дobar дан. Господине Савићу, ја бих Вас замолио ако можете само да се присетите, данас сте поменули да сте у Београду чули да је војска направила срање. Интересује ме, када сте то чули?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Ја се извињавам, ја Вас не познам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па што морате да га познајете?

Опт. РАДИСАВ ЈОСИПОВИЋ: Ја Вас само питам, када сте чули да је војска направила срање?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Ето негде након Ловаса, када се то десило исто.

Опт. РАДИСАВ ЈОСИПОВИЋ: Пре Вашег доласка у Ловас или након Вашег?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Пре мог доласка у Ловас.

Опт. РАДИСАВ ЈОСИПОВИЋ: Пре Вашег доласка у Ловас?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Да.

Опт. РАДИСАВ ЈОСИПОВИЋ: И од кога сте то чули, ако можете да нам кажете?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Могу Вам рећи, чуо сам од Радојице Ненезића, генерала потпуковника у пензији, или пуковника, он је био мој лични пријатељ и човек који ми је помогао у циљу заштите и информација, једноставно.

Опт. РАДИСАВ ЈОСИПОВИЋ: А касније када сте дошли у Ловас, ништа нисте чули о том дешавању на такозваном минском пољу?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Не, не.

Опт. РАДИСАВ ЈОСИПОВИЋ: У реду хвала Вам, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли нема нико више питања? Нема, ево само пар питања, остаде ми нејасна ова Ваша веза са Љубаном Деветакoм. Да ли је он био члан СДС?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Љубан Деветак и ја смо се упознали случајно у Старој Пазови на једној вечери коју су приватници направили, с тим што се он мени обратио и ја нисам имао такав разговор ни са ким, да сам ја пуно ствари тамо направио, да сам покренуо неке процесе и тако све и да сам једноставо се повукао, да нисам имао праве људе и да то није начин да се ја тако понашам, у том смислу је био разговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ми реците, да ли је Љубан Деветак био члан СДС?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Не, он није апсолутно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он тврди да је био, како Ви партијског друга не знате?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Знате ли Ви колико је било СДС-ова?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Знате ли колико је било СДС-ова? Колико САО Крајина, толико је било СДС-ова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Баш овог партијског друга не знате да Вам је био партијски друг?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Никакав мој друг, нити је био у том СДС који сам ја формирао. А СДС-ова је било педесет, свако је правио за себе колико је хтео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, на овом записнику за који и Љубан Деветак тврди да је био на том састанку, за који Ви тврдите био, па није, па излазио, он је у својој одбрани потврдио да је био, констатовано је за Вас да сте члан штаба територијалне одбране.

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Погрешно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, то баш код Вас погрешили, видим за ове друге су.

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Не, никакав ја нисам, нисам са штабом никакве везе имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никакве везе? А реците ми, ове Ваше активности, Српско национално веће и тако даље, онда ово присуство, све неки министри, ратне привреде, информисања, подпредседник Владе САО Славоније, Барање и Западног Срема, откуд Ви сада овде?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Госпођо, извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви још рекосте да сте Ви припремали тај састанак? Видите да је овај састанак на високом нивоу и сада Ви се одједном појављујете ту као неко без икакве функције, сви овде имају функције.

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Ја сам одбио да правим Национално веће, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам директно да ми одговорите.

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Само да Вам кажем одакле тај однос према мени, значи, када сам одбио, ја сам одбио функцију председника Крајине и све остало даље, значи требао сам све то водити. Када сам одбио то да радим, направили су Национално веће, скрпили га по свом и добили забрану контактирања са мном, ето можете мислити колика је, докле је то дошло. Из Ердута смо ми њих звали због свих ових људи који су дошли из месних заједница, јер једноставно су се људи нашли да им се нико нити обраћа, нити помаже, месне заједнице Мохово, Опатовац, оне што сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Конкретно, значи, чланови Владе САО Славоније, Барање и Западног Срема?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Не не чланови Владе, него месне заједнице људи који су били присутни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, позвали сте ове и сада ови из Владе САО Крајине?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Рекли да ће доћи и они то воде као састанак, седницу Владе. На тој седници Владе мени је Војин Шуша, министар правосуђа, понудио да радим насељавање подручја. Ја сам њему рекао, «нема никаквих проблема, али ћеш ми дати пуномоћ».

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 28. септембра 2011. године

Каже он, «како да ти дам пуномоћ, па да ме сутра јуре за етничко чишћење», рекох, «исто тако као што си знао да ставиш себе за министра правосуђа, ваљда можеш потписати једну пуномоћ», тако да ја то једноставно овај, циљ је био да мене на било који начин увуку, као у Владу, такав је био циљ њихов, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, овамо сте у штабу, па нисте ништа, у Шиду.

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Ма свугде сам ја био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сте овамо, исто овде, па нисте.

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Био сам ја и у Београду исто тако, на свим вратима, у свим институцијама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Идемо даље, овај Радован Стојчић-Баца, рекосте команднат територијалне одбране Славоније, Барање и Западног Срема.

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Не, наводно Борово Села само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Борова Села, малопре сте рекли да је команднат ТО Славоније, Барање и Западног Срема и видим овде на записнику констатовано да јесте то био.

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Када су ликвидирали Вукашина Шошкоћанина, поставили су Бацу за команданта територијалне одбране Борова Села. Командант територијалне одбране Славоније, Барање и Западног Срема је био Илија Којић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што ови све греше нешто код Вас погрешили.

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Све је то намерно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Љубан Деветак чак не тврди да су код њега погрешили, него је ово из шале написано, командант села.

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Ви мени дајте експертско суђење да се договоримо, ја ћу Вам направити и документовати све тврдње и све што је било. То што је погрешно написано, то је и требало погрешно написати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, тај неки састанак Љубан и он са војском у Ловасу, када сте Ви дошли.

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Да, мислим да је био Ковач пуковник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Ја не знам шта је он са њим радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте дошли Ви на тај састанак?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Не, не, он је у року од пет минута завршио састанак са Ковачом и ми смо се повукли у другу канцеларију, разговарати, тако да, ја сам објаснио њему да мене стање војске, нове власти, све ово не занима и да ја једноставно ако сам одбио у Београду да идем са њима, зашто бих ја сада прихватио у селу једном да идем то радити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, ови добровољци што су дошли са Ацом Васиљевићем, јесте Ви то видели, био он на челу, па води њих или, како је то било?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Ја сам питао, «Аждаја» ми је рекао, значи Зоран Обреновић, који је био и најспособнији од њих и врло симпатичан момак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте њега виђали, тог «Аждају»?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Он је био посебно везан за мене и стално је ишао уз мене, ја не знам зашто, али једноставно, је био момак врло интеллигентан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте се то у Ловасу упознали?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: У селу, у селу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте се упознали са «Аждајом»?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: У просторијама задружним, у канцеларији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он ту радио?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Немам ја појма шта је радио, они су били у селу, кроз село ходали, радили, ја немам појма шта су радили и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: И шта? О њима ја немам ништа рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам каже «Аждаја», кажете врло симпатичан момак, шта каже?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Ја сам њега питао, чак су ми рекли једно јутро када су устали, то су нека њихова размишљања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесу они спавали ту у тој згради?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Нису у згради, али јесу у селу по кућама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту горе, оно изнад ти станови?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису у тим становима били?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Нису у тим становима. Једно јутро су дошли и веле, да су целу ноћ причали, разговарали и каже, знаш шта је наш закључак, када би се ми обрачунавали на терену са овима, једини би ти жив остао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко каже то?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Овај «Аждаја».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то кажете, целу ноћ сте били?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Они су, они су сами, где су били, сами су између.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: И ја сам њих упозоравао на једно, пазите, само ви ово преживети нећете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Тај период.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што да неће да преживе?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Зато што је била употребна вредност људи мала и «Аждају» су и пустили, у Калесији одакле је он пореклом, пустили су да га Муслимани ликвидирају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је тамо «Аждаја» радио у Ловасу?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 28. септембра 2011. године

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Немам ја појма шта добровољци раде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дружите се, кажете, са њим и сада не знате шта ради.

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Искрено да Вам кажем, зашто бих се ја занимао шта он ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то Вас није занимало.

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Нема ексцеса, нема проблема, не прави проблеме, уради ми што га замолим, послуша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта Ви њега замолите, да «Аждаја» уради за Вас?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Хајде молим те, требамо убацити агрегат да возимо за Шабац, треба људи, агрегат је 15 киловата, или шта ја знам, колико ствари касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте упознали неког Милорада Бастају, званог «Баста»?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Бастаја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Није искључено, али не могу да га сврстам нигде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и реците ми, на овом састанку 30.10.1991. године када сте причали о овој безбедносној ситуацији, шта политичко-безбедносна ситуација, каква је то, шта сте закључили, шта је био закључак? Да ли се јављао ту Љубан за реч нешто?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Не, отприлике су се ствари кретале у правцу, да људима треба наћи занимацију, запослење, да се нешто ради, да се једнотавно скрене пажња са свих тих догађаја који су се десили, једноставно цивилизовати и знам да је Баца инсистирао да се запошљавају припадници полиције, тако да испада полиција најнезбринутија, знате, али хајде, значи то су тако неке приче које су из обичног живота, могу извући и закључити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, ко је тамо у Ловасу био командант територијалне одбране када сте Ви били?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Милан Радојчић и тај Милан Радојчић је једини који је мене слао у атар, у дежурство ноћу у 12 сати, пазите, била су дежурства по ноћи и једини, мене нико није смео мобилисати, Милан Радојчић мени пошаље позив да ја у 1 сат се нађем у неком делу атара и ја сада одем да не, изађем, 2 сата, ходам по атару, гледам звезде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Вас слао, шта да радите у том атару?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Дежурство.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дежурство, стража нека или како?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Стража, .ето тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви имали униформу?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Не, не мора бити униформа, не мора бити униформа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте имали оружје?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте имали од ору'жја?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: «Шкорпион».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је дао тај «Шкорпион»?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Припадник, како се то зове, КОС, контраобавештајна служба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате да отварате те белешке.

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Не, ја Вам морам рећи датум и околности како сам га добио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате, само одговарајте на питања. Реците ми, откуда сада да Вас Милан Радојчић као командант ТО, шаље на дежурство?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Ето, можете мислити какав је био командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, ко сте Ви?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Није знао ни хијерархију. Па ја не припадам селу, ја нисам у селу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ме занима, како он сада Вас шаље на дежурство,, а Ви нисте.

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Видите да може све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте припадник ТО, јесте припадник или нисте? Овде пише, неки члан штаба ТО?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете нисте, откуда Милан Радојчић Вас шаље у дежурство?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Ето тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Видите какав је био командант. Имам ја позив, ја га могу наћи где је датум и све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било када Вас је слао на дежурство?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Па негде тамо да ли је једанаести месец, у оном периоду када сам ја био у Ловасу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, ко је то био у тој територијалној одбрани Ловаса тада, кога Ви затичете тамо да су били, командант Милан, затичете Ви, значи 23.-ег долазите, ко је био тамо, ко су били припадници ТО Ловас?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Ако Ви мени верујте, то ја не знам, ако је Милан Радојчић командант, онда он зна ко му је и шта је распоређено и какав је распоред и ко му припада, али не знам стварно. Једноставно, то је део посла који мене није занимао, знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта су ови добровољци, коме су они формацијски припадали, кажете, ту неки добровољци, «Аждаја», ови, они, коме они формацијски припадају?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Наводно су «Душан Силни».

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 28. септембра 2011. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а коме су они ту припадали?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Јовићи, Мирко Јовић, Српска народна обнова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли они били интегрисани у територијалну одбрану или како, коме припадају?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То не знате?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Не знам, али нису имлаи, значи, униформе територијалне одбране и нисам их видео на активностима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве су они униформе имали?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Ма било је ту шарених разних, где је ко нашао, од кога је ко добио, какву униформу, од маскирних до.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Члан већа има питања.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Кажете, добили сте пропусницу из Београда па колико сам схватила, Ви желите да кажете од кога или не? Рекли сте Никола Калопер. Каква је то пропусница, да ли је имала печат, да ли је била снабдевена печатом?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Хоћете да Вам покажем?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Имате је?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Могу Вам показати.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Који Вам је орган издао пропусницу?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Ја сам сваки папир.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Која институција?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Ако верујете ево, сваки папир сам ја пазио и чувао. За мојом су торбом само трчали. Ви знате да су у рату секретари гинули само због торби, а ја сам торбу крио, носио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Добро, док нађете, ја ћу Вас питати даље, Ви сте по занимању агроном, је ли тако?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Јесте запослени?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Нисам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Јесте били некада запослени?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Јесам, до.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Где, када?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: У «Вупику» у Вуковару.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: А у октобру 1991. године, где сте радили?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Нисам нигде, ја сам 01. маја 1991. године добио отказ од фирме под боловањем, незаконито и иза тога овај, напора интеграције сам пробао да се вратим назад на посао, нису ми дали.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Када је то?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: 1998. године.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Не, то ме не занима, занима ме 1991. година, од чега сте се издржавали у октобру, септембру новембру 1991. године?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Госпођо, ја немам никаквих издржавања, задња плата ми је била у мају 1991. године.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Од чега сте живели, то Вас питам?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Мене супруга издржава.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Тада у то време?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Сво време.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: .Од тада нисте били запослени?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Па како ћу бити запослен.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Када сте били, зато што су Вас питали овде учесници у поступку једну ствар.

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Још ћу Вам рећи једну ствар.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Ја Вас молим, ја сада испитујем, Ви сада одговарате, ми овде не ћаскамо.

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Не, не, питали сте за финансије, у питању су финансије, па Вас интересује, од чега се ја издржавам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Не, у то време, да ли сте били запослени, то Вас само питам.

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Сви кажу да сам ја био ситуиран, ваљда сам ја знао располагати са својима.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Не, с обзиром да кажете, био сам у Ловасу, па Вас питам, да ли сте у то време били запослени и примали плату или сте то све радили на добровољној бази?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Ни од кога динара за своје активности ја нисам добио ни примао. Све сам своје трошкове путне, храну, гориво, све сам, сво време ја плаћао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Од супругине зараде?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: И од своје, а после сам њу упутио да зарађује.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Рекли сте, «ја сам имао задатак да спречим дивљање», баш сам ту реченицу записала. Ко Вам је дао задатак и на које дивљање сте мислили, ако може кратко? Добио сам кажете задатак, ко Вас је то задужио и какво то дивљање је требало да спречите, о каквом се то дивљању радило?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Овако, многе ствари.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Али само, молим Вас, кратко, гез описних делова, чињенице, молим Вас, само кратко.

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Када бих кратко, то је.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Само ме име интересује, ко Вам је дао задатак да спречите дивљање у Ловасу?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Огромно незадовољство, ситуацијом на терену, конкретно у еограду, у свим институцијама, свугде и сви су се правили луди да не знају о чему се ради.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Молим Вас, усредсредите се на Ловас, ко је био незадовољан ситуацијом у Ловасу, да би Ви требало да идете тамо да спречавате ту ситуацију и ко Вас упућује, ко Вам даје тај задатак?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Упутио ме је генерал Радојица Ненезић, пензионисани.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Да спречите тамо дивљање?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Не да спречимо него, једноставно, вели, слушај, ово се не зна на шта ће изаћи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Да ли сте пре тога упућивања од стране тог генерала познавали Љубана Деветака?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Љубана Деветака сам ја негде у лето упознао у Пазови.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: У Старој Пазови оно што сте причали?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Јесте у Пазови, а после, био је једанаести месец у.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: А јесте ли контактирали са Љубаном од лета па до овог?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Не, не, апсолутно,

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: И добро, рекосте, дођосте тог 23.-ег и целу ноћ сте причали са Љубаном?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Да, да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Да ли можеге да нам кажете, о чему?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Ево о овоме шта ће га затећи ако буде радио како буде радио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Како?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: О овоме, шта ће га затећи ако буде остао да ради са њима, све сам ја то њему предочио, да ће одговарати и да ће доћи на тапет.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Са којим њима?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Са ким је радио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Са ким је радио?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Са војском, са.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Ако га упозоравате, онда претпостављам да знате на кога га упозоравате, са ким не треба да ради, хајмо тако ад окренемо питање.

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Једноставно по мени, није требало ни са ким.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Конкретно, шта сте му рекли, са ким то не треба да ради, а он ради или шта, или не ради па тек га упозоравате да не треба да ради?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: То су ствари које се не могу у две речи објаснити и рећи. Госпођо, извињавам се, ја све госпођо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Изволите, одговорите не морамо сада ово између.

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Све институције су разваљене и не раде, на подручју Србије, Црне Горе и.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Ловас, ми немамо овде мандат да судимо цео рат, само ми гледамо у Ловасу шта се дешавало и да ли су ови људи одговорни или не, значи, .то је циљ, зато Вас питам.

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Мене питате?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Зато Вас питам, шта сте причали, са којим то људима он не треба да сарађује, да ли то значи да је сарађивао?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Са Владом Републике Српске Крајине и са војском, јасно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ И са војском? Да ли је он то сарађивао, па Вам се жалио, или сте Ви мислили да ће можда сарађивати па да га упозорите?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Не може неко доћи у село и рећи, ја ћу бити директор, ја ћу бити председник месне заједнице, ја ћу бити ово, неко мора да га је поставио и неко мора да иза стоји.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: О коме причате, о Љубану?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: О сваком, ко је у сваком селу, у сваком месту, ко је постављао људе у места, ко је поставио председника месне заједнице у Бапској, ко је поставио у Опатовцу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Ко је поставио у Ловасу, ево, ко је поставио у Ловасу?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Мене питате, ја не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Сада сте рекли ко је у Бапској зна се, а сада кажете да не знате.

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Говорим о људима, а не говорим о овоме и сваки је имановао своје војске, Влада Републике Српске Крајине своје, па сада ту вечити сукоб војске и цивила.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Да ли Вам се жалио у разговору на добровољце Љубан Деветак?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Нисмо ми о добровољцима ни разговарали.ђж ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Ниједном нисте ништа разговарали?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Зашто мене тај војни део и то, није ме занимало.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Питам да ли, не питам зашто, ако није, није. Није Вам се жалио?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Није се жалио и ти људи, ти људи који су по мени.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Он је рекао да не зна.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Немојте да добацујете, није га то нико ни питао, молим Вас. Да ли Вам се жалио, не говорим Вама, господине, окрените се већу.

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Гледам ко ми се обраћа.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Не обраћа се Вама него тако коментарише без одобрења. Да ли Вам се жалио на војску можда која је ту, коју сте затекли?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Зашто Ви мислите да би се неко жалио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Да ли Вам се неко жалио?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Не жалили, ја сам само упућивао у правцу у којем ће се ствари одвијати и да ће сви који су са паравојском и са паравластима у дилу, одговарати за то. То је била моја девиза, то сам ја свима говорио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Ја сам Вас сада питала, зашто Ви то њему говорите, да ли је он већ у дилу или се бојите да не буде у дилу, не разумем?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Нисам ја само њему говорио, ја сам то говорио свима.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Мене само он занима.

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Па ето, исто и њему.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Шта сте му рекли?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Сви који су са мношћом разговарали упозорени су да ће одговарати за онај део посла који ради и који обављају, да ли добро или погрешно, уопште није битно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Чекајте, Ви кажете шта је био Љубан, шта је радио, он је био шта, по функцији?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Директор задруге.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Директор задруге?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: А какве то опасности носи тај посао, директора задруге?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: То као када бих ја отишао у Румунију и био, рекао да сам директор задруге. Ја не могу да дам такво објашњење. Он је прихватио ризик на свој.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Као директор задруге?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Јасно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Који ризик, то Вас питам?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Да се укључи у то, да се петља.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 28. септембра 2011. године

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: У које, у то?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Хоћете да Вам кажем једно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Ја Вас питам само кратко, које опасности носи функција директора задруге?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Ево, дође на оптуженичку клупу, да не зна зашто треба да одговара. Шта сада треба већа.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Зна зашто, има ту оптужница, зна зашто, то нема везе са задругом, зато Вас питам.

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: ОК пише оптужница, да, али да Вам кажем, оптужница, ко је писао и шта је, то је друга ствар. Па ми смо имали министра правосуђа, зашто није крајишки суд то процесуирао и радио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ми одговорите на питање, кога Ви упознасте у Ловасу ко је био власт тамо, неко ко је на руководећој функцији у селу?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Опростите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били сте, видим, на тим важним састаницима, сада ме занима, из Ловаса ко је тамо главни, да ли је председник Месне заједнице, да ли је командант територијалне одбране, да ли командир милиције, Ви рекосте, никог тог не знате, да ли има неког кога знате да је у том периоду био у власти, било војној, било цивилној у Ловасу?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Не разумем шта значи главни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим на руководећој функцији, ја Вам управо причам,

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Био је Љубан у задрузи, био је Радојчић у територијалној одбрани, био је Црвени крст, не знам ко је био, једино су требали изабрати градоначелника да буде изнад њих. Ја да сам био, ја бих изабрао градоначелника па би се обједињавао тај посао, како су они парцијално свој део посла радили, ја не знам, сада ко је главни. Врло је тешко рећи ко је главни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испред војних структура ко је главни?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Ето када сам дошао, била је територијална јединица из Бечеја. Ко је од њих, ја не знам, има на потврди, на пропусници коју су давали. И опростите, да ли је могу добити назад?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ДРАГАН МИРКОВИЋ: Може, само да поставим једно питање. Ово што сте дали дозволу за стални боравак из те војне поште, а Ви кажете да сте то добили у Централном комитету, ко у Централном комитету издаје дозволе за војну пошту?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Никола Калопер.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ДРАГАН МИРКОВИЋ: Никола Калопер? Према овој војној дозволи коју имате, пише да сте имали возило које сте задужили. Јесте ли имали возило?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Возило је моје, мој ауто.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ДРАГАН МИРКОВИЋ: Вуковар 262-23, то је Ваше возило?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Моје возило.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ДРАГАН МИРКОВИЋ: И пиштољ ТТ, а не, овде не стоји да имате?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: ТТ ми је дао исто.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ДРАГАН МИРКОВИЋ: Е сада да Вас питам, Ви сте цивил, долазите, дају Вам војну дозволу, зашто Вам дају то све?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: А и ко ми даје, то је исто јако важно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ДРАГАН МИРКОВИЋ: И то је питање, то Вас питам, што Вам дају тако када сте Ви обичан грађанин, улазите у ЦК, они Вам дају дозволу, Ви одлазите, имате пропусницу, немате никакву функцију?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Сада сам Вам рекао, на основу ауторитета.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ДРАГАН МИРКОВИЋ: Одакле тај ауторитет, где сте га створили тако?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Сви су у мене, ја куда сам прошао, никоме није смела фалити длака са главе.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ДРАГАН МИРКОВИЋ: Не причамо ми за то.

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: То потиче исто из тог ауторитета.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ДРАГАН МИРКОВИЋ: Да ли знате, коме припада ова пошта 2082, шта је то?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Мислим да је нека београдска, не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ДРАГАН МИРКОВИЋ: Не знате, суд може да утврди то која је била војна пошта, која Вам је издала дозволу.

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Јасно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ДРАГАН МИРКОВИЋ: Ништа, хвала.

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Имам ја још дозвола са таквим печатом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако нема више нико никаква питања.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Нису питања, ја сам пропустио своје право да постављам питања, али да не би била примедба, док је ту још сведок, њему је и тужилац а и председник већа предочавао, односно испитивали сте га по некаквом записнику који чини ми се, нисте њему предочили, нити га питали, да ли му је познато, па ако је могуће да сведок види записник о коме су многа питања постављена, оригинал тог записника, наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он није састављач записника, да би могао да потврди аутентичност тога. Он тврди да је водио неке своје белешке, ко је састављао записник, не зна, тако да ја не могу њему да предочавам нешто што он није сачинио, да потврђује аутентичност тога.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Извините молим Вас, хоћете бити добри да Ви мало ућутите данас овде? Извините молим Вас судија, ту стоји

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 28. септембра 2011. године

његов потпис на том записнику, Нека потврди аутентичност потписа ако може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Потпис може да потврди.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А и садржину у свом записнику који није потписан, на крају ни од оверивача, нити има било какав печат, ја не знам да ли је он изјавио то што пише у том записнику да је изјавио, само просто нека потврди ако може?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево господине нека приђе, да потврди свој потпис.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: И садржину његове изјаве, да ли је он то тако нешто рекао или није уопште?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема ту ништа, он није ни причао.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Има судија.

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Мој потпис јесте.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Говорио је, члан штаба ТО, сачекајте мало господине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Потврдио је да је његов потпис.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Све је у реду, него да ли сте Ви господине казали следеће, да ли ме слушате господине, да ли сте Ви говорили, представили се као члан штаба ТО и говорили велики проблем је и криминал, обећавам да ће се то брзо решавати? Да ли су то Ваше речи, да ли можете те речи да потврдите?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Онда, да ли је то аутентичан записник?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Хвала, најлепше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где, на којој страни је он то говорио? Реците ми само, на којој страни је то?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Овде нису нумерисане странице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде горње ове странице, 8488-8489.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Имате судија, прво подвучено одозго, Савић Боривоје, члан штаба ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Значи овај потпис овде јесте Ваш?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и господин Љубан Деветак исто ово потврђује.

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Да Вам кажем, то је детаљ који вам не мора остати у глави, према томе, али неоспорно, ја сам Вам рекао, ја сам био и рекао сам о чему се радило, према томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако нема више питања, да завршимо? Изволите.

Адв. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Само једно питање у вези са овим потписом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рецитс.

Адв. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Нека се сведок изјасни, када је то потписао, ако је то његов потпис, да ли је то потписано тамо када је била та седница или не знам, у неко друго време?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли у време тог састанка сте то потписали?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Само може бити тада.

Адв. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Хвала Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам шта сте мислили да ће да каже, да је јуче потписао, мислим, не знам куда воде таква питања.

Довршено сведочење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово ћемо да ископирамо ову сталну Вашу дозволу, баш је интересантна.

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Ко зна, можда ће ми требати опет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вам вратимо, можда ће требати?

Сведок БОРИСЛАВ САВИЋ: Да, ја чувам те.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Извините судија, ако ми дате реч, не бих се враћао, али овде је и тужилац говорио да је на записнику Радован Стојчић Баца, али на овом записнику нигде нема Радован Стојчић Баца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има, господине, има и Баца, чак и функција има, прочитајте добро и све пише. Ја сам га питала и он је потврдио да је био Радован Стојчић Баца. Има га, ја молим да погледате добро, па ћете видети да има.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес СЕ ПРЕКИДА у 13,35 часова и биће настављен дана:

**29. септембар 2011. године,
са почетком у 9,30 часова.**

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА